

palma

BOMO PO 30. LETIH PONOVO DOBILI KNJIŽNICO?

Branje, učenje, znanje, raziskovanje, vonj po knjigah, umirjen prostor, sam s svojimi mislimi... vse to imam hkrati v mislih ob besedi knjižnica. Smo sanjali, si želeli in dobili. Vsi, ki se globalno ukvarjamo z vzgojo in učenjem otrok, vemo, kako hitro pri analizi stanja naletimo na odgovor, potrebujemo vire, vire, ki jih je največ v knjižnici in zato se nam je leta 2012 porodila ideja o Krajevni knjižnici Ivanjkovci. Poglobili smo se v zakonodajo, ki ureja področje knjižnične dejavnosti kot javne službe, katera določa minimalne pogoje za izvajanje, in ugotovili, da te pogoje izpolnjujemo. Skupaj z direktorico Knjižnice Franca Ksavra Meška Ormož smo pripravili elaborat Krajevnne knjižnice Ivanjkovci, ki je bil izhodišče za pogajanje. Knjižnica danes mora zagotavljati možnosti za svoboden

informacijske pismenosti vsem uporabnikom. Bomo po 30. letih dobili ponovno knjižnico? Bomo, saj je Občinski svet občine Ormož na svoji redni seji, 1. 9. 2014, potrdil spremembo Odloka o ustanovitvi Javnega zavoda Knjižnica Franca Ksavra Meška Ormož, ki določa, da ima v svoji sestavi Krajevno knjižnico Ivanjkovci, s sedežem Ivanjkovci 71 a, Ivanjkovci. Šola s to pridobitvijo stopa iz okvirjev svoje dejavnosti predšolske vzgoje in osnovnošolske dejavnosti in se odpira širši krajevni skupnosti in njenim prebivalcem. Verjamem in upam, da tako, kot so naša idejo podprli vsi predstavniki posameznih krajev KS s predsednico na načelu, zaposleni, starši, da jih bo v prihodnje zanimalo, ali je Krajevna knjižnica Ivanjkovci vse tisto, kar smo z njo želeli in upali, ali uresničuje cilje, sledi sodobnim trendom... Ali jo šola, vrtec in ostali uporabniki dovolj izkoristimo, ali navdušuje bralce, ki v literaturi najdejo ideje ter znanje za reševanje težav, nakazovanje poti do rešitev in ciljev, kar vodi k uspešnejši širši družbi ter hkrati krepi KS Ivanjkovci. O tem bomo/bodo morda pisali...

Ravnateljica Nada Pignar

BRALCI, BRALKE!

Ob božiču in novem letu vse preveč pričakujemo. Vse naj bi bilo čarobno. Nič ne sme iti narobe: večerja, zabava, izjemna darila. Veselo pričakovanje. Umirimo se. Ljubezen je tisto pravo. Vse drugo je lažen blišč.

Uredništvo časopisa

IZ VSEBINE

Tuj jezik angleščine	2
Aktualno	3
40 let vrtca	4
Bralna pismenost v vrtcu	5
Kulturno-umetnostna vzgoja	6
Praznovanja v vrtcu	
Eko vrtec	7
Likovni natečaji	
Gibanje v vrtcu	8
Podoba vrtca	10
Spoznavamo, raziskujemo	11
Popestrimo šolo	12
Dan Evrope	13
Strokovna ekskurzija	14
Uspehi in dosežki	15
Srečanje s pisateljem	16
Literarno ustvarjanje	17
Umetnost	18
Šport	19
Bistroumi	21
Kultura	22
Ekologija	
Spoznavajmo poklice	23
Zanimivosti	24

AKTUALNO

UVAJANJE PRVEGA TUJEGA JEZIKA ANGLEŠČINE V 2. RAZREDU

Aprila tekočega leta začnemo prve priprave na novo šolsko leto. Tokrat smo bili strokovni delavci šole pred izzivom, da se prijavimo na javni razpis Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport ter se kot šola potegujemo za uvajanje prvega tujega jezika v 2. razredu v šolskem letu 2014/15. Maja 2014 je pristojno ministrstvo objavilo sklep o izboru šol, ki se v šolskem letu 2014/15 vključijo v uvajanje. Izbranih je bilo 59 osnovnih šol, kar je 15 % vseh šol v Sloveniji, med njimi tudi OŠ Ivanjковci.

Uvajanje prvega tujega jezika v prvo triletnje sloni na strokovnih dognanjih, ki govorijo o tem, da mlajši otroci najdejo boljše rešitve, ko še nimajo bojazni. Cilji in vsebine slonijo na nejezikovnih predmetih, ki so vzporedne, nevsiljive in osmišljene. Sodoben interaktiven pouk omogoča učencem visoko stopnjo motivacije in aktivnosti. Sprotno se spremlja napredek učencev v njihovem znanju na enotnih državnih testih, kateri omogočajo primerjavo enako stare populacije. Šola je v stopnji uvajanja deležna dodatne strokovne pomoči ZRSŠ – enote Maribor, ki izvaja redno spremljavo, tako sprotno odpravljamo strokovne dileme na nivoju šolskega tima in na nivoju staršev. Že v naslednjem šolskem letu se bodo lahko prvi tuji jezik izbirno učili bodoči učenci 1. razreda in učenci 2. ter 3. razreda pri rednem predmetu.

Ravnateljica Nada Pignar

POUČEVANJE ANGLEŠČINE V 2. RAZREDU

Le kdo si ne bi želel veliko prepevati, igrati, poslušati zgodbic, ... Vse to in še marsikatero drugo dejavnost izvajamo z učenci, ki so se začeli učiti angleščino v 2. razredu kot redni predmet.

Vsako uro so razigrani in njihove oči ter ušesa so željni novega znanja. Kako se pogovarjamo? Angleško, seveda! Slovenščina v naš razred redko zaide. Kako pa se učencem zdi pouk angleščine?

Rebeka Gregorinčič: »I like English, because we speak only English.«

Lana Rajh (P. V.), Lana Rajh (S.), Patrik Gjerek: »It is fun when we sing songs and dance.«

Jan Slana: »I'm very good in English, because I know all transport vehicles.«

Jan Habjanič, Žan Sovič, Žan Majdič: »We love English. We know some words for animals and family members.«

Žana Dokl Jarc, Luka Lesjak, Alina Anželj: »We like that we have new teacher and she speaks only English. We also like to sing and dance.«

Teja Fuchs

L'ART DE VIVRE

Učimo se tudi francoščine. Država in jezik sta pojem romantike in umetnosti življenja. L'art de vivre. Kako srečni so lahko Francozi, ki živijo v državi, ki nam vzbudi toliko prijetnih asociacij. Sprehod po Parizu z roko v roki, francoski poljubi in kulinarika, pripeljana do stopnje umetnosti. Pa bagetke, sirčki, rogljički, bela kava. Stik z naravo, občutek za bistvo. Gradovi posejani povsod po državi. Coco Chanel. Edith Piaf. Lepe obleke, elegantne ženske in zapeljivi moški. Dišeči parfumi. Polja sivke. In potem bogata zgodovina. Francoska revolucija. Dan D. Napoleon. S ciljem, da bi umetnost vsakdanjika razumeli še bolje v jeziku originala, se mi dobivamo v dveh skupinah in se čudimo. Logiki, ki je v marsičem drugačna od naše. S ciljem, da bomo čimveč razumeli in znali povedati in z željo, da bomo naši državi prilepili čimveč pozitivnih asociacij z našimi življenji in dejanji. Ker jezik je ključ do srca. Kakšen jezik, takšno srce. *Kdor se nauči novega jezika, si pridobi novo dušo.* (Ramon Juan Jimenez)

Marjetka Pfajfar

AKTUALNO

DVIG SOCIALNEGA IN KULTURNEGA KAPITALA

V šolskem letu 2014/2015 smo vključeni v projekt dvig socialnega in kulturnega kapitala v lokalni skupnosti za razvoj enakih možnosti in spodbujanje socialne vključenosti, krajše SKK. Projekt je zasnovan tako, da se štiri šole povežejo v mrežo in sodelujejo na mnogih področjih. Ena od šol je koordinatorica mreže, v našem primeru je to Gimnazija Vič iz Ljubljane, ostale šole pa so članice v mreži. Našo mrežo torej sestavljamo: OŠ Ivanjkovci, Gimnazija Franca Miklošiča iz Ljutomera, Gimnazija Vič Ljubljana in OŠ Vič Ljubljana.

Glavne dejavnosti mreže šol so prostovoljstvo, nudenje medvrstniške pomoči, medgeneracijska pomoč, sodelovanje s številnimi institucijami v občinah članicah (SCO, Ljudska univerza, Rdeči križ, Slovenska filantropija, Karitas, socialno podjetje Simbioza in še mnogi drugi) in sodelovanje med šolami članicami. Cilj projekta je tudi zaznati kakršnokoli socialno stisko in pomoči potrebnim pomagati z različnimi zbiralnimi akcijami. Z Gimnazijo Franca Miklošiča iz Ljutomera dobro sodelujemo že v vrsto let. Njihove dijakinje vzgojiteljskega oddelka opravljajo prakso v našem vrtcu, prav tako vsako leto pripravijo prireditev Veseli tobogan, izvedejo pa tudi predstavo za otroke vrtca. Letos so v okviru narodne izmenjave z dijaki iz Srednje vzgojiteljske šole iz Metlike pripravili delavnice, na katere so povabili tudi učence naše šole, o tem ste že lahko brali na naših spletnih straneh. Izvedli smo tudi projekt *Simbioza giba*. Skupaj »smo se gibal« v mesecu oktobru. K uri športne vzgoje smo povabili babice in dedke, prilagodili vsebine šolske ure in se prav lepo zabavali, poleg tega pa naredili nekaj za zdravje. Vsem udeleženiim je bila ura zelo všeč in bi jo želeli še kdaj ponoviti. Učenci 4. razreda smo nastopali v Centru starejših občanov v Ormožu. Sreča in nasmehi na obrazih stanovalcev so nam dali novo energijo za delo v naprej. Nekaj učencev 9. razreda se je v sklopu Centra medgeneracijskega učenja, ki poteka pod okriljem Ljudske univerze Ormož, udeležilo predavanja in delavnic v Psihiatrični bolnišnici v Ormožu. Bilo je tako zanimivo, da so tudi fantje prišli za šivanke. Kot izziv nam je bil »*Ta veseli dan kulture*« 3. 12. 2014, ko smo učenci, starši in zaposleni obiskali kulturne hrame na Ptuju, prijetno vzdušje pa je bilo tudi na božičnem bazarju. Načrtovana je skupna kulturna prireditev za vse članice v mreži.

Simona Bradan Ivanuša

ŠOLSKI SKLAD

V letu 2014 je v vrtcu in šoli Ivanjkovci zaživel Šolski sklad. Upravni odbor sklada je sprejel Pravila šolskega sklada OŠ Ivanjkovci, v katerih so zapisane pravne formalnosti za delovanje sklada. Na podlagi pravil je odbor oblikoval letni program sklada s finančnim načrtom. Šolski sklad si je zagotovo zastavil ambiciozne načrte, ki bi omogočili otrokom vrtca in staršem dodatne vsebine, ki jih do sedaj nismo ponujali, in prav tako na nivoju učencev in staršev šole. V tem šolskem letu smo že izvedli najpomembnejši aktivnosti, v vrtcu in šoli. Tako sta najstarejši skupini vrtca Ivanjkovci obiskali Pikin festival v Velenju. Zraven svojevrstne umetnosti omenjenega festivala nas je povezovalo predvsem celodnevno druženje z otroki in starši vrtca. Na dan 3. decembra smo skupaj z učenci vseh razredov in starši izvedli kulturni dan. V Ptujskem mestnem gledališču smo si ogledali predstavo *Vedno te ima nekdo rad*. Glede na starost učencev so si le-ti skupaj s starši ogledali še Knjižnico Ivana Potrča, nekateri Pokrajinski muzej, galerije, minoritski samostan. Upamo, da bomo ambiciozne načrte lahko realizirali tako v smislu programa kot sredstev. Zagotovo pa tovrstno letošnje delovanje predstavlja svojevrsten izziv in vzajemnost. Verjamemo, da se bo pokazalo kot dober primer sodelovanja, s katerimi realiziramo višje cilje vrtca in šole Ivanjkovci.

Ravnateljica Nada Pignar

POJEMO SLOVENSKE PESMI IN SE VESELIMO

Družba Radio-Tednik Ptuj pripravlja v sodelovanju z občinami in osnovnimi šolami Spodnjega Podravja festival *Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo*. Zasnovan je z namenom spodbujanja petja slovenskih pesmi in razvijanja mladih potencialov. Festivala se je v Ormožu udeležila tudi učenka Špela Trstenjak in zapela pesem z naslovom *Vem, jokala bom*. Špela je povedala, da je bila to prijetna izkušnja, da se na žalost ni uvrstila v naslednji krog, vsekakor pa ni obupala in bo še naprej nastopala in pela.

Klara Cimerman

NASTOP NA TALENTIH

Učenec Miha Kumer pa se je udeležil predizbora za novo sezono šova *Slovenija ima talent*. Predstavil se je v Murski Soboti, kjer se je zvrstilo kar nekaj mladih talentov, kateri želijo osvojiti srca gledalcev in se povzpeti med zvezde. Miha je pred žirijo plesal break dance. Naprej se ni uvrstil, povedal pa je, da je bila neverjetna izkušnja. Super je bilo.

Klara Cimerman

MEDGENERACIJSKO DRUŽENJE

OBISKUJEMO STAREJŠE OBČANE

Šli smo v dom starejših občanov v Ormož, saj smo želeli razveseliti slavljenke, ki so praznovali rojstne dneve. Dan smo jim popestrili s kratkim programom petja in plesa. Skupaj z njimi smo pojedli torto. Tudi mi smo bili veseli, da smo jih lahko razveselili. Ves dan smo mamam in očetom pripovedovali o veselem dogodku.

Anika Žličar

40 LET VRTCA IVANJKOVCI

40 LET MALIH PRSTKOV

Náš vrtec je v mesecu marcu praznoval 40 let delovanja, namreč 8. marca 1974 so se uresničila večletna prizadevanja družbeno-političnih forumov, učiteljev, staršev in ostalih krajanov in kot poklon ženam je bil odprt otroški vrtec na Svetinjah, o čemer priča kronika iz leta 1974.

Skrb za naše najmlajše je lepa in odgovorna naloga, saj so otroci nežna bitja, ki potrebujejo veliko ljubezni, razumevanja in pozornosti odraslih. Le s pomočjo in vzpodbudo odraslih se razvijajo, si bogatijo izkušnje in spoznavajo svet ter njegove zakonitosti.

Zato se je želja za ustanovitev vrtca v našem kraju rodila že v letu 1970. Pričele so se temeljite priprave in organizacija za gradnjo vrtca. Kmetijski kombinat Ormož je v ta namen brezplačno odstopil zgradbo na Svetinjah - v Mihalovcih, ki jo je bilo potrebno obnoviti. Dela so se končala v začetku leta 1974 in ob praznovanju dneva žena, 8. 3. 1974, je bila materam darovana vzgojno-varstvena ustanova – otroški vrtec, ki je lahko sprejela 50 otrok in je bila osma tovrstna ustanova v občini Ormož. Od takrat je minilo že 40 let in zato je Vrtec Ivanjkovci v mesecu marcu s slovesno prireditvijo proslavil 40. jubilej.

V osemdesetih letih prejšnjega stoletja se je porajala želja krajanov, da bi se zgradila nova šola in vrtec v dolini, v Ivanjkovcih. Želja se je uresničila jeseni leta 1990. Vrtec se je preselil v Ivanjkovce v nove, lepe, svetle prostore, ki pa so na žalost bili veliko premajhni, da bi lahko vrtec nemoteno deloval in zadovoljeval potrebe otrok. Zato se je leta 1995 pričela gradnja prizidka k šoli in obenem tudi gradnja novega, večjega vrtca s tremi igralnicami, katerega otvoritev je bila 31. 8. 1996. Z novimi prostori smo otrokom omogočili boljše pogoje za igro in delo v vrtcu. Število otrok, ki so prvo leto obiskovali nov vrtec v Ivanjkovci, je naraslo, bilo jih je kar 64 v treh igralnicah.

Z uvedbo devetletke se je v šolskem letu 1999/2000 ukinila mala šola in otroci, stari šest let, so odšli v šolo.

V šolskem letu 2011/12 so se začele priprave na združitev Vrtca Ivanjkovci z OŠ Ivanjkovci, kar se je to šolsko leto tudi uresničilo. Vrtec in šola dobro sodelujeta, kar se je tudi izkazalo na našem jubileju. Skupaj smo pripravili prostor za prireditev, program, pogojitve gostov, staršev, razstavo fotografij in otroških izdelkov ter izdali publikacijo z naslovom 40 let malih prstkov.

Slavnostni govorniki na prireditvi so bili ravnateljica Nada Pignar, svetovalka za predšolsko vzgojo na zavodu za šolstvo Fanika Fras

Berro, predstavnik šolskega ministrstva Živko Banjac, župan občine Ormož Alojz Sok in predsednica KS Slavica Rajh.

Otroci vrtca so skupaj z vzgojiteljicami pripravili pester in zabaven program. Otroci so prepevali, plesali, delali poizkuse in odigrali nastop v cirkusu. Program so popestrili tudi učenci osnovne šole, ki so nekoč obiskovali naš vrtec.

V preteklih letih je skozi vrata našega vrtca prikorakalo in odkorakalo veliko malčkov, obrnile so se generacije. Nekateri izmed njih se vračajo v naš vrtec kot starši, dedki, babice. Vežejo nas lepi spomini, kar se je z množičnim obiskom izkazalo tudi na prireditvi. Hvala vsem za lepe trenutke.

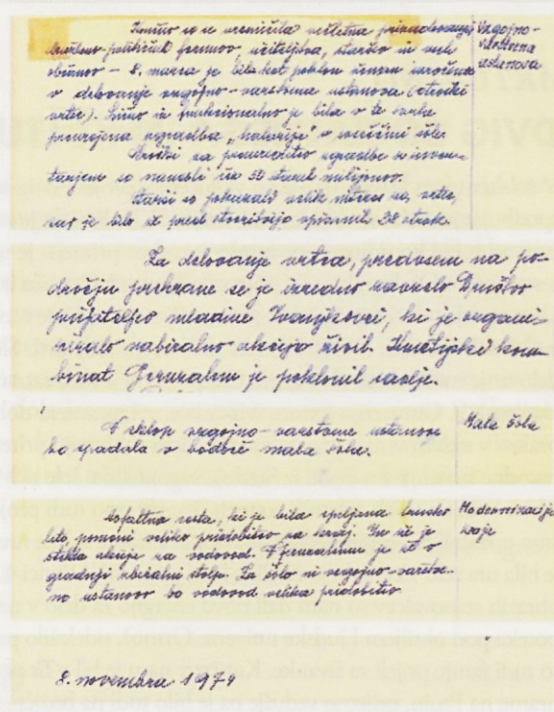

NAGRADA ZA NAŠ TRUD

Vrtcu Ivanjkovci je na osrednji proslavi krajevnega praznika v mesecu septembru bila podeljena plaketa za 40-letnico, za dolgoletno, uspešno in dobro sodelovanje s krajevno skupnostjo in drugimi društvi. Vsi smo ponosni na plaketo, zato krasi naš vrtec, da jo lahko vidi vsak, ki nas obišče.

Hvala vsem, ki ste bili vsa ta leta z nami in nam pomagali pri našem delu.

Slavica Kosec

40 LET VRTCA IVANJKOVCI

OTROCI SKUPINE MAVRICE IN NASTOP V KS IVANJKOVCI

Otroci v skupini Mavrice so veseli, ustvarjalni, igrivi in malo nagajivi, pravi mali raziskovalci. Razvijamo prijateljstvo, samostojnost, sodelovanje, strpnost ter doživljamo vrtec kot okolje, v katerem so enake možnosti za vključevanje v dejavnosti in vsakdanje življenje vseh otrok.

Nastopali smo na osrednji proslavi v KS Ivanjковci, ob podelitvi plakete za 40-letno delovanje vrtca in otroci so povedali:

Tai Novak: »Jaz sem bil Palček Pohajalček. Palček je pomagal prijaznim ljudem. Starši so prišli poglednit predstavo.«

Matej Poredoš: »Pel sem v pevskem zbori, pesmico palček Pohajalček. Vesel sem bil, da me je vzgojiteljica pohvalila, da sem lepo pel in nastopal.«

Valentina Lazar: »Lepo sem pela pesem o palčku. Peli smo na odri.«

Lara Slokan: »Meni je fejest lepo bilo, ko sem popevala. Mi je bilo lepo, ko me je prišla babica gledat.«

Timotej Novak: »Lepo mi je bilo, ko sem peja. Vadit smo šli v veliko dvorano na oder.«

Alina Slavinec: »Peli smo pesmico. Ko so me prišli gledat otroci, pa atiji, pa mamice, pa šolarji, mi je bilo všeč.«

Rok Ostrc: »Igral sem vlogo »lopova«, ki je nagajal vsem ljudem. Bil sem vesel, ko je prišla mama, babica pa Grega. Zanimivo mi je bilo tudi mojega ata gledati. Vadili smo v vrteci in v dvorani.«

Nuša Moravec: »Moja vloga je bila, da sem spala in tudi pela. Bila sem vesela, da so me prišli gledat starši.«

Matija Kosec: »Jaz sem bil pripovedovalec. Pripovedoval sem zgodbico o Palčku Pohajalčku. Bilo mi je zelo všeč, da sem nastopal visoko na odru. Gledat so me prišli mami, pa ati, pa Lucija, dedi, babi in teta Zlatka, stric Lujzek.«

Taras Rajh: »Všeč mi je bilo, ko smo šli vadit v dvorano. Igral sem boben. Bil sem vesel, da je mamica prišla v dvorano gledat.«

Ameli Zoja Kumer: »Meni pa je bilo zelo lepo, ko sem igrala na triangel. Ata in babica sta me prišla gledat. Bila sta zelo vesela.«

Tilen Kumer: »Meni je bilo fejest lepo, na predstavi pa smo popevali Palčka Pohajalčka. Gledat sta me prišla Anja pa ata.«

Taja Trstenjak: »Pela sem pesem o palčku. Peli smo v dvorani. Vadili smo v vrteci in v dvorani na velikem odru. Bilo mi je všeč, da sem nastopala na velikem odru.«

Nejc Hojč: »Jaz nisem nastopal, ker sem bil dolgo bolan in me ni bilo v vrteci. Bil sem doma.«

Kaja Mar: »Bila mi je zelo všeč vloga, da sem pela. Zelo mi je bilo všeč, da sem celo predstavo bila na odru in nastopala skoraj cel čas. Gledat so me prišli ati in mami, sestra Teja, babi in dedi.«

Blaž Petek: »Meni je bilo všeč peti, pa všečno mi je bilo gori na odri nastopati. Mama me je prišla gledat. Bilo je zabavno.«

Živa Majdič: »Pela sem Palčka Pohajalčka. Palček je bil prijazen. Všeč mi je bilo, da smo vadili v dvorani.«

Marcel Ribič: »Lepo je bilo. Peja sem.«

Otroci skupine »Mavrice« z vzgojiteljicama Mihelco Vajda in Mileno Školiber vam želimo mavrično leto.

BRALNA PISMENOST V VRTCU

»Dobro zgodbo razume vsak in nič ne moti, če jo slišimo spet in spet. Kajti, vsakič ko jo nekdo pove ali prebere, naglas ali samemu sebi, se zgodba rodi na novo.« (J. Gaarder)

Knjiga spremlja človeka od otroštva pa vse do starosti. Dobra slikanica je za predšolskega otroka nepogrešljiv vir novih spoznanj in doživetij. S projekti v vrtcu želimo pri otrocih spodbuditi ljubezen do knjige in do branja ter druženje družinskih članov na drugačen način. Otroci, ki prihajajo v vrtec, imajo že določene jezikovne spretnosti. Vzgojiteljice se v vrtcu trudimo, da imajo otroci spodbudno okolje, kjer lahko sposobnosti razvijajo in nadgrajujejo. Za razvijanje jezikovnih sposobnosti in spretnosti uporabljamo sredstva neposredno ali posredno, predvsem knjige, revije, računalnik, fotoaparater dejavnosti, ki spodbujajo razvoj jezikovnih zmožnosti posameznega otroka. To so vsakdanji pogovori, samostojno pripovedovanje otrok, petje pesmi, poslušanje pravljic, zgodb, in s tem glasnega branja in pripovedovanja odraslih. Pravljice nas spremljajo na vsakem koraku. Učenke iz šole se nam večkrat pridružijo pred počitkom in nam berejo.

Prvi pomemben projekt v našem vrtcu je »**Malček bralček**«, ki je namenjen prvemu starostnemu obdobju. Petek je dan, ki je namenjen za otroško knjigo ali revijo. Otroci poslušajo branje vzgojiteljice, skupaj gledajo in listajo knjige ter se pogovarjajo.

Otroci drugega starostnega obdobja so vključeni v **predšolsko bralno značko**, kjer se krepi sodelovanje med vrtcem in starši. Otroci si tedensko v šolski knjižnici izposodijo knjigo, katero doma s starši preberejo ter jo pripovedujejo otrokom in vzgojiteljicam. Pomen predšolske bralne značke je predvsem čas, ki ga otroci preživijo skupaj s starši, s tem si širijo besedni zaklad in se učijo samostojnega pripovedovanja. Otroci se bodo v okviru bralne značke udeležili srečanja s pisateljem, kateri jim podeli priznanja za osvojeno bralno značko.

VRTEC

V mesecu decembru bomo uvedli »**Bralni nahrbtnik za starše**«. Starši si bodo lahko izposodili v vrtcu nahrbtnik, v katerem bo strokovna literatura s kurikularnih področij, torej jezika, družbe, narave, umetnosti, matematike in gibanja. Vzodbujali bomo »**dan brez TV in računalnika**«. Obeležili bomo **mednarodni dan otroških knjig**. V okviru tega dneva bomo staršem ponudili predavanja z naslovom **Kako nastane knjiga?** Ob **svetovnem dnevu knjige** pa bomo spoznali Potujočo knjižnico.

Mihelca Vajda

S knjigo se srečujejo tudi naši otroci v vrtcu. Sodelujejo pri predšolski bralni znački, obiskujejo knjižnico, pridno, skupaj s starši, berejo knjige, o njih pripovedujejo, rišejo, se vživljajo v glavne junake. Tudi njim je Matjaž Pikalo podelil priznanja, katera so s ponosom odnesli domov.

KULTURNO-UMETNOSTNA VZGOJA

Kulturno-umetnostna vzgoja je v zadnjih desetih letih pomembna tema v svetovnih, evropskih ter nacionalnih krogih, povezanih z vzgojo in izobraževanjem ter kulturo. Različne študije kažejo, da lahko s kulturno-umetnostno vzgojo pomembno prispevamo k motivaciji in ustvarjalnosti otrok ter tako razvijamo temelje za ustvarjalno in produktivno družbo. V slovenskem vzgojno-izobraževalnem prostoru je prvič opredeljena v Nacionalnih smernicah za kulturno-umetnostno vzgojo v vzgoji in izobraževanju, katerim smo se odločili slediti tudi v našem vrtcu. Z izbranimi dejavnostmi želimo otrokom približati podobo sveta preko različnih umetnosti ter stoterih jezikov doživljanja in izražanja lepega.

Že v septembru so otroci ob spremstvu staršev obiskali **Pikin festival** v Velenju. Ob mnogih dejavnostih, v katerih so sodelovali, so dodobra spoznali radoživo, zabavno in prijazno Piko Nogavičko, odrasli pa smo se ob tem z nostalgijo spomnili svojega otroštva. Vsakoletni **gledališki abonma** smo letos posvetili lutki, ki je tudi del prednostne naloge vrtca. Izbrali smo lutkovno gledališče Makarenko, ki nas bo s predstavami popeljal v svet lutkovne animacije. Hkrati smo se odločili da razvijanje gledališke kulture dvignemo na višjo raven, zato si bodo otroci vse predstave ogledali v kulturnem domu.

V vrtcu se tudi zavedamo, kako pomembna in potrebna je v današnjem času skrb za razvoj kritičnega vizualnega mišljenja. Z načrtno **filmsko vzgojo**, kot delom kulturno-umetnostnega področja, bomo skozi ustrezne vsebine in aktivnosti omogočili otrokom gledati primerne filme, jim izostriti kritični pogled, razumevanje vsebine in njegove izraznosti. Otrokom bomo pripravili pravo doživetje kina, z vsem pripadajočim. **Likovna in glasbena umetnost** sta v vrtcu najbolj prisotni, saj sta del vsakdana. Ravno zato je naša strokovna obveza, da otrokom omogočimo še bolj poglobljen pogled in doživljanje le-tega. Bližnja in daljna okolica nam to omogočata, zato si bomo ogledali **likovno razstavo** v galeriji Grajske pristave v Ormožu, se srečali s **slikarjem, kustosom**, sodelovali na **muzejskih delavnicah** in tudi sami pripravili razstavo v KS za širšo javnost. Spoznali bomo tudi pomembne **kulturne znamenitosti** na Svetinjah in v Ivanjkovcih. **Glasbena umetnost** nam bodo predstavili glasbeniki iz Glasbene šole Ormož.

JSKD Ormož nam s svojimi prireditvami omogoča bogato kulturno okolje, h kateremu se s svojim udejstvovanjem želimo priključiti tudi mi, kot gledalci ali ustvarjalci, predvsem na področju otroške **plesne aktivnosti**. Dolgoletno sodelovanje z Gimnazijo Franca Miklošiča Ljutomer pa nam omogoča, da se skupaj učimo, dopolnjujemo in prenašamo znanje iz mnogih področij otroških doživljanj in izražanj. Skozi lastne stvaritve njihovih dijakov, kot so **Veselo pričakovanje**, **Pisani tobogan** in **Ustvarjalnice**, so otroci deležni spleta različnih umetniških jezikov, ki pa še utrjuje temelje za dvig kulture za prihodnost družbe, v katero rastejo.

Mihaela Vočanec

PRAZNOVANJA V VRTCU

Vsi se veselimo praznikov in jih radi praznujemo. Odnos do praznikov je v resnici zelo pomemben, ker kaže naš odnos do višjih vsebin, do samega sebe, do soljudi in družbe nasploh. Tako tudi v našem vrtcu skoraj vsak mesec praznujemo **rojstne dneve otrok**.

Namen praznovanja je, da otroci doživijo praznik s prijatelji, ki jih imajo radi, in si polepšajo dan s petjem, plesom, lepo besedo, fotografijo in lahko tudi z darilom, ki ga izdelajo otroci sami ali pa vzgojiteljice. V vrtcu se trudimo, da so praznovanja odraz želja in potrebe otrok.

Veliko veselja in petja je bilo **prvi šolski dan** v telovadnici, spet smo bili vsi skupaj in še svečke smo pihali na torti. Skupaj smo se veselili **podelitve plakete** za 40-letnico delovanja našega vrtca. Konec oktobra smo se pogovarjali o **prvi slovenski knjigi** in dnevu **spomina na mrtve**. Veliko lepega pa smo doživeli v mesecu decembru, saj so nas obiskali **dobri možje**, skupaj s starši smo pripravili izdelke in obiskali **božični bazar**. Spomnili se bomo **dneva enotnosti in samostojnosti** ter praznike preživeli skupaj s prijatelji in s starši. Meseca januarja bomo preživljali dneve ob knjigi in se pogovarjali o **slovenskem kulturnem prazniku** in Francetu Pre-

VRTEC

šernu. Mesec februar je poln veselih dni od *valentinovega* do *pustovanja*. Ob *mednarodnem dnevu žena* in *materinskem dnevu* bomo naše mamice in babice razveselili in obdarili s pesmijo in rožo. Zelo se bomo potrudili, da jim bo toplo pri srcu. Veliko barv in domišljije bomo uporabili v *velikonočnem času* ob izdelovanju pisank in si z izdelki polepšali vrtec ter dom. Ne bomo pozabili *dneva mladih prostovoljcev*, saj že naše otroke navajamo na pomoč. Obeležili bomo tudi *dan upora proti okupatorju* in *praznik dela*. *Dan Evrope* bomo obeležili z udeležbo na prireditvi na občinski ravni v Ormožu. V juniju se bomo udeležili proslave ob *dnevu državnosti*, praznovali rojstne dneve vseh otrok z *animacijskim gostom*. Poslovali se bomo od naših *minimaturantov*, ki bodo odšli v šolo.

Slavica Kosec

EKO VRTEC

Ekošola je projekt evropskega združenja in je sestavni del prizadevanj Evropske unije za okoljevarstveno izobraževanje.

Nosilec projekta je sklad za okoljevarstveno izobraževanje – Foundation for Environmental Education – FEE, ki je bila ustanovljena z namenom, da organizira in načrtno pospeši okoljsko izobraževanje in ozaveščanje.

Naš vrtec je pričel sodelovati v mednarodnem projektu EKOŠOLA že v šolskem letu 2006/07. S podpisom ekolistine smo se v vrtcu obvezali, da bomo po svojih največjih močeh izpolnjevali naloge mednarodnega projekta okoljske vzgoje »Ekošola kot način življenja«, skrbeli za čistočo in urejenost našega vrtca in njene okolice, pravilno bomo ravnali z odpadki ter varčevali z vodo in energijo, skrbeli bomo za zdrav način življenja, ohranjali bomo biotsko raznovrstnost naravnega okolja in do drugih ljudi se bomo obnašali tako, kot želimo, da se drugi obnašajo do nas: prijazno,

spoštljivo, kulturno. Vsi v vrtcu se teh nalog zavedamo in jih v največji možni meri izpolnjujemo in uresničujemo skupaj z našimi otroki, njihovimi starši ter znanje prenašamo tudi na ožje in širše družbeno okolje. Izvedli smo *evropski teden zmanjševanja odpadkov*, obeležili bomo *svetovni dan voda* in *svetovni dan Zemlje*. Pozornost bomo namenjali ravnanju z odpadki. Posvetili se bomo *zdravemu življenjskemu slogu*, pridružili smo se *tradicionalnemu slovenskemu zajtrku* in sodelovali bomo pri *likovnem natečaju*.

Darina Tinko

EVROPSKI TEDEN ZMANJŠEVANJA ODPADKOV

Tudi v našem vrtcu se trudimo pri zmanjševanju odpadkov, zato smo se odločili, da v evropskem tednu zmanjševanja odpadkov izvedemo akcijo *izmenjevalnica oblačil*. Na hodniku vrtca smo postavili stojnico z rabljenimi oblačili in odziv staršev je bil dober. Tako so starši, skupaj s svojim otrokom, prinesli premajhna oblačila in si jih nato izmenjali. Otroci so si lahko sami izbrali oblačila, katerega so želeli odnesti domov. Še naprej se bomo trudili pri zmanjševanju odpadkov v našem vrtcu in bližnji okolici.

Lidija Janežič

Ameli Zoja Kumer, Menjalnica oblačil

LIKOVNI NATEČAJI

Z vsemi skupinami vrtca sodelujemo na likovnih natečajih. Bistvo sodelovanja na natečajih je, da otroke spodbudimo k razmišljanju o posamezni razpisani temi in da otrok sam izrazi lastno likovno predstavo. Poleg tega se pri ustvarjanju likovnih izdelkov uporabljajo različne likovne tehnike, pri čemer otroci spoznavajo nove, hkrati pa jim dajemo možnost večjega eksperimentiranja z že znanimi tehnikami. Za poslane likovne izdelke smo bili že večkrat nagrajeni, tako da imamo še dodatno motivacijo za sodelovanje na natečajih. Pri spremljanju, zbiranju in odločanju za udeležbo na likovnih natečajih se trudimo, da najdemo primerne za različna starostna obdobja, da jih časovno pravilno umestimo in uskladimo temo likovnega natečaja s trenutnimi temami v vrtcu. V letošnjem letu smo se že odzvali na dva likovna natečaja. Projekt z naslovom »Cesta ni presta« sta razpisala Javna agencija za varnost v prometu in Zavarovalnica Triglav, kjer so otroci ustvarjali na temo »*Otrok potnik - varen v prometu*«, več let pa se tudi udeležujemo natečajev Uprave RS za zaščito in reševanje na temo »*Naravne in druge nesreče – Ogenj ni igraka*«. Želimo se udeležiti še likovnega natečaja Centra Janeza Levca Ljubljana in Društva za kulturo inkluzije z naslovom »*Igraj se z mano*«. Ekošola ima razpisan likovni natečaj, ki je hkrati tudi Eko-projekt na temo »*Prednovoletni čas*«. Osnovna šola Karla Destovnika Kajuha ima razpisan likovni natečaj »*Likovni svet otrok*« na temo »*O prostoru in času*«. Take vrste priložnosti za ustvarjanje je pomembno izkoristiti, saj da otrokom možnost za izražanje njihove domišljije in ustvarjalnosti.

Barbara Mar

VRTEC

GIBANJE JE V VRTCU NEPOGREŠLJIVO

Še kako pomembno je otroke v vrtcu bogatiti na področju gibanja s sodobnimi gibalno-športnimi vsebinami. Sam poudarek je na igri in vadbi, ki je prijetna in prilagojena predšolskemu otroku. Skozi vso šolsko leto v vrtcu izvajamo različne gibalno-športne aktivnosti **programa Mali sonček**. Same dejavnosti vzgojiteljice skupaj z otroki izvajamo v štirih oddelkih in otrokom dosežke skozi leto sproti beležimo v njegovo knjižico (lepljenje sončkov). Otroci v starejših skupinah pa svoj napredek merijo še dodatno (npr. risanje sončkov v tabelo, kaj vse sem že dosegel; vsak otrok si je natisnil toliko štampljk na medaljo, kolikor krogov na atletski stezi je pretekel, z risbicami s spomini na pohode ter skupnimi fotografijami, posnetki, ...). Z gibanjem tako otroci zaznavajo in odkrivajo svoje telo, preizkušajo, kaj njihovo telo zmore, doživljajo veselje in ponos ob razvijajočih se sposobnostih in spretnostih ter gradijo zaupanje vase.

V projektu Mali sonček so ključnega pomena tudi starši naših otrok, ki so nepogrešljivi in sodelujejo v gibanju s svojim otrokom tako doma kot v vrtcu. V vrtcu se skupaj z otrokom razgibavamo in veselijo na skupnih srečanjih skozi vse leto. Ob koncu vsakega šolskega leta pa v okviru Malega sončka izvedemo zaključek le-tega v telovadnici OŠ.

Otrok naj ne bo nikoli pri mi ...

V vrtcu bomo oz. smo letos že izvedli kar nekaj različnih gibalnih aktivnosti. Pri načrtovanju namenjamo velik poudarek organizaciji različnih dejavnosti na prostem (sprehodi, pohodi, gibalne igre, z ali brez gibalnih rekvizitov, na igralih, igrišču, gozdu, travniku, asfaltni izbrani površini, družabne igre, tekmovanja, raznovrstne gibalne izkušnje v vseh letnih časih), prav tako pa tudi po igralnicah in v telovadnici z različnimi ponujenimi rekviziti.

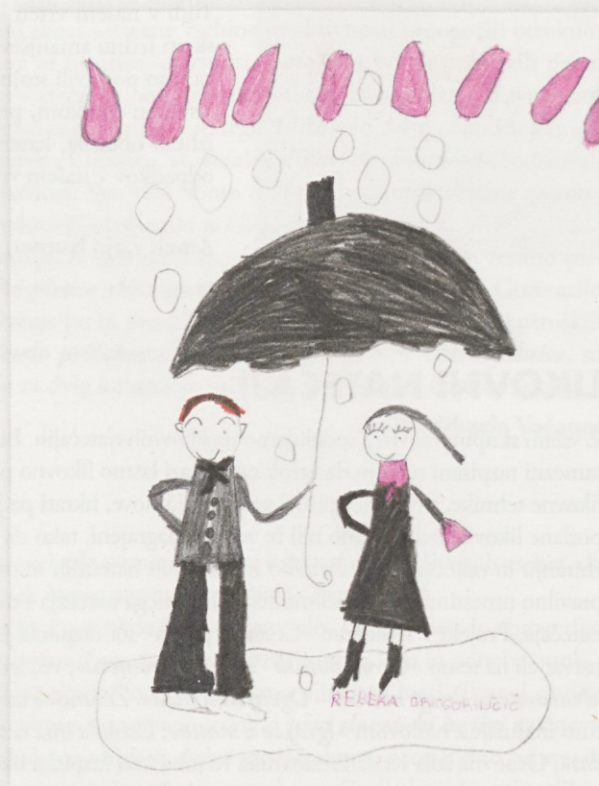
V mesecu septembru smo obeležili tudi **dan brez avtomobila**, kjer smo otroke in starše preko vabila povabili, da so na ta dan v vrtec prišli peš ali pa so vsaj del poti do vrtca prehodili ali prekolesarili. Sam odziv je bil zelo dober in nam je pokazal, da so taki jutranji sprehodi zelo dobrodošli, ampak žal v vsakdanji naglici zmanjkuje časa za to. Otroke pa smo nagradili še z balonom ter zahvalnim listkom: »Hvala, ker hodiš peš.«

Samo gibanje na prostem, v povezavi z lepimi jesenskimi pisano obarvanimi dnevi, nam je dajalo veliko možnosti za sprostitve in notranjo umiritev. Tako smo v mesecu oktobru in novembru izvedli kar nekaj sprehodov v bližnji okolici in pohodov do bližnjih kmetij v sklopu **Zdrav življenjski slog – zdrava hrana in gibanje v povezavi s tradicionalnim slovenskim zajtrkom**. Hkrati pa nas bo **tek podnebne solidarnosti** skupaj s starši otrok popeljal na atletsko stezo, kjer bo vsak posameznik tekkel z določenim namenom. V okviru te aktivnosti bomo tekli v solidarnosti do ljudi v revnejših državah, predvsem v Afriki, ki jih posledice podnebnih sprememb najbolj prizadenejo. Ob tem vsem pa smo obeležili tudi **dan strpnosti**, z uprizoritvijo predstave Debela repa, Repa velikanka, pogovor o pomenu strpnosti in navajanju otrok na strpnost, skupno sodelovanje, potrpežljivost.

Gibalno-športne aktivnosti in pohodi nas čakajo tudi v prihodnjih mesecih. Naj jih izpostavim samo nekaj: ob **dnevu zdravja** v mesecu aprilu, na **svetovni dan športa** v mesecu maju ter **priveditev MIK** treh vrtcev v mesecu juniju. Načrtujemo tudi **pohod ob dnevu družine** do Jeruzalema, kjer bomo izvajali različne igre in se družili.

Otroka igra, samo gibanje, razvija, vzgaja, sprošča, pomirja, ga uči in mu daje poseben življenjski užitek, zato nudimo otroku čim več gibanja in igre, saj je igra za človeka najlepši dar.

Karmen Žula

Rebeka Gregorinčič, Aprilski sprehod

VRTEC

RADI SE GIBAMO, RADI SE DRUŽIMO

Gibalno-športna prireditev treh vrtcev: Miklavž pri Ormožu, Ivanjkovci in Kog, skrajšano poimenovana MIK, nas druži že vrsto let. Projekt smo si zastavili pred petimi leti z osnovnim namenom spodbuditi odrasle in otroke k skupnem načrtovanju dejavnosti ter omogočiti druženje otrok, staršev in drugih članov družine iz treh vrtcev, zaposlenih in krajanov ter širše lokalne skupnosti v skupni gibalno-športni prireditvi.

V mesecu maju smo prireditev gostili v Ivanjkovcih, zato je bila priprava in sama izvedba za nas še toliko bolj pomembna. Izbrati rdečo nit prireditve, gibalne igre, športne in druge pripomočke, pripraviti športno igrišče, izdelati vabila, pripraviti pogostitev, poskrbeti za varnost.

Tema letošnjega MIK-a je bila »*Na pomoč*«, skozi gibalne igre in ob pomoči ter sodelovanju staršev pa so se otroci prelevili v prave policiste na nujni vožnji, gorske reševalce, jamarje, zdravnike reševalce, reševalce iz vode, varne hiše, vodnike slepih in gasilce. Otroke so igre navduševale in jih še posebej motivirale, saj so reševali svoje najljubše medvedke, ki so jih prinesli s sabo na prireditev. Tudi starši in ostali sodelujoči so bili vidno navdušeni, ko so za nekaj časa pozabili na skrbi in se prav po otroško poigrali in zabavali.

Otroci skupine Zvezdice so svoje doživljanje gibalnih iger opisali z naslednjimi besedami:

Anja Zelenjak: »Nisem smela na vodo stopit, mogla sem na tiste papirje pa na hodulje stopit, ker če bi v vodo stopili bi mogli iti od začetka.«

Bono Majhenič: »Bila je moja mama poleg mene pa sva bežala, hodili smo gor pa dol po lestvici.«

Teja Lazar: »Smo mogli hodit, pa smo mogli biti skup in smo gledali tudi slike.«

Lana Šuen: »Prek smo skočili pa na kolena smo se počepnili, potem pa smo opet bili pokonci in šli na konec.«

Mia Novak: »Gor smo dvignili padalo pa smo notri vrgli medvedke in smo jih pokrili.«

Jaš Janežič: »Balone smo dvignili, gor smo jih dvignili.«

Kristjan Toplak: »Jaz sem se s formulami pela pa moja mama. Pa vrv je bila, da smo se skupaj držali. Pa pri gasilcih sem bija.«

Žan Hudin: »Žan bil na poligonu pa mama, najbolj všeč mi je bil obroč.«

Lana Štuhec: »Z mamo in Valentino smo bile pa nas je zavezala teta. Hodili smo čez ovire pa smo padli, pa smo mogli iti skozi obroč.«

Nejc Babič: »Jaz sem imel gor masko pa ata me je držal za roko pa sma šla, hodil sem, dol sem se poklekna, da sem ša skoz obroč, plaza sem se, pa gor sem moral stopit.«

Rok Slana: »Špricali smo in smo dol podrli kozarec. Jaz sem cev držal pa vodo šprical, ata je pa ven pumpal vodo. Dobro mi je bilo, enkrat sem dol podrł kozarec.«

Lena Grof Štihi: »Lonec smo mogli dol spraviti z vodo. Pa ene mamice so mogle dol pritiskati za vodo. Meni sta pomagala mama Katja pa ata Tomaž. Ata je imel novi telefon. To smo bili pri gasilskem domu, to pa smo delali gor na igrišču.«

Andraž Lazar: »Gasili smo, kozarec smo morali dol zbiti.« **Anže Školiber:** »Tu (na igrišču) sem jaz bija, ko je Domen imel trening, žogo sem brčna, ati pa je branil, te pa sem mu jaz gol zadel. Te pa sem šel na travo, da smo gledali nogometaše, kak brcajo.«

Nejc Belcl: »Jaz igram nogomet, pa še gol tam postavim, te pa eden fantek pride, pa se lepo igrava.«

Tiana Petar: »Boke si razmigam, glavo, noge pa roke. S kolesom se vozim pa skačem po trampolinu, ker je dobro za telo, da se razmigaš.«

Za posebno doživetje pa so poskrbeli tudi ivanjkovski gasilci, ki so otrokom omogočili igro gašenja z vodo in na koncu tudi prikaz gašenja z gasilnim topom.

Naše druženje smo zaključili s prav posebno pogostitvijo - hot dogi, veselim druženjem z novimi znanci in prijatelji ter vizijo za naslednje leto, ko se znova srečamo kot vrtci MIK.

Mihaela Vočanec in Barbara Mar

VRTEC

ZUNANJA PODOBA VRTCA

Leta 2013 je tudi naš vrtec dobil nova igrala, kar je za otroke predstavljalo nova doživetja. Zato se tudi na našem igrišču dogajajo zanimivi dogodki skozi šolsko leto. Tako smo v mesecu septembru opravili **trgatev** na naših brajdah. Otroci so skupaj z vzgojiteljicami potrgali grozdje, potem smo ga stisnili in iz njega pripravili sok ter marmelado.

Vsako leto pred zimo izvedemo **čistilno akcijo**, počistimo igrišče, pometemo listje, pobereemo zelišča in pospravimo rože. Tudi spomladi si bomo očistili naše igrišče in ga pripravili za igro - priprava peskovnika, posaditev rož, ureditev zeliščnega vrta.

Spomladi bi na našem igrišču tudi radi uredili **kotiček za umiritev** ter **čutno pot**.

Lidija Janežič

NOTRANJA PODOBA VRTCA

Z vizualno notranjo podoba želimo otrokom, staršem in drugim obiskovalcem vzbuditi prijetne občutke domačnosti ob vstopu v vrtec, hkrati pa z izdelano dekoracijo pokazati našo strokovnost, ko ideje sledijo ciljem kurikulumu.

Izdelavo dekoracije izbiramo glede na **letne čase, praznike, tematske sklope** ter **aktualna dogajanja**. Pri izdelavi dekoracije sodelujejo otroci, glede na starost in svoje zmožnosti. Ob tem si otroci urijo fino motoriko, vzpodbujamo jim čut za estetiko ter pristen odnos do narave, saj izbiramo predvsem naravne materiale.

Trudimo se, da otroci ob in s samo izdelavo dekoracije pridobivajo še več novih znanj in spretnosti ter se veselijo občutka uspeha in lastne odgovornosti do prijetne podobe našega vrtca.

Milena Školiber

Lena Grof Štihi, Pomlad

SPOZNAVAMO, RAZISKUJEMO

SPOZNAVALI SMO GOZD

Učenci 2. razreda so se odpravili v bližnji gozd in ga opazovali, spoznavali in se veliko novega naučili. S svojo učiteljico Andrejo Kociper so strnili misli.

Lana Rajh (P. V.): »Imeli smo naravoslovni dan. Šli smo v gozd, kjer so rasla listnata in iglasta drevesa. To je mešani gozd.«

Lana Rajh (S.): »Nabirali smo kostanj, žir, želod, mah lubje, travo, ...«

Rebeka Gregorinčič: »Kostanj raste na kostanju.«

Žan Sovič: »Žir raste na bukvi.«

Jan Habjanič: »Želod raste na hrastu.«

Jan Slana: »Opazovali smo mah, ki raste na gozdnih tleh in po severni strani dreves.«

Žan Majdič: »V gozdu živijo tudi živali: lisice, zajci, ježi, polži, močeradi, srnjad, fazani, kukavice, ...«

Luka Lesjak: »Ljudje potrebujejo les za pohištvo, ostrejša, drogeve, železniške pragove, za kurjavo in še kaj.«

Žana Dokl Jarc: »Radi nabiramo tudi gobe. Tiste, ki so užitne.«

Patrik Gjerek: »V gozdu je čist zrak.«

Alina Anželj: »V gozdu smo pripravili razstavo. Naučili smo se pesmico o vererici.«

VARNO NA KOLO

V tem šolskem letu se učenci 5. razreda aktivno pripravljajo na opravljanje kolesarskega izpita. Zaradi tega smo se vključili v projekt »VARNO NA KOLO«, ki ga razpisuje družba BUTAN PLIN, d. d., v sodelovanju s partnerji in številnimi podporniki (Javna agencija RS za varnost prometa, Kolesarska zveza Slovenije, Policija, Kolesarsko društvo ROG, TELEKOM SLOVENIJE, d. d., BTC, d. d., Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, ...)

V kolesarskem kotičku, ki smo ga postavili na hodniku naše šole, so predstavljene vsebine o zgodovini in razvoju kolesa.

Saša Veler

NARAVNA IN KULTURNA DEDIŠČINA ZGORNJESAVSKÉ DOLE

V tednu od 26. 5. do 30. 5. 2014 smo se učenci našega razreda z razrednikom Boštjanom Rajhom odpravili v Kranjsko Goro. Do Jesenic smo se peljali z vlakom, od tam pa do doma Centra šolskih in občinskih dejavnosti pa še z avtobusom. Ko smo prispeli v dom, so nas lepo sprejeli in nam predstavili pravila hišnega reda. Nato smo se namestili v svoje sobe, se malo spočili in šli na kosilo. Spoznali smo tudi učence dveh osmih razredov OŠ Poljane, ki so ta teden tudi bili v domu. Po kosilu so nam predstavili program za cel teden. Popoldne smo šli na krajši ogled mesta.

V torek dopoldne smo se s kolesi odpeljali do smučišča Vitranc, kjer vsako leto potekajo tekme v svetovnem pokalu v alpskem smučanju. Od tam smo se peljali do Planice in si ogledali skakalnico ter v bližnjem domu film o smučarskih skokih v dolini pod Poncami. Ker je vreme bilo ugodno, smo še kolesarili naprej v sosednjo Italijo, skoraj do mesta Trbiž. Fotografirali smo se tudi ob mejnem kamnu med Italijo in Slovenijo. Prekolesarili smo skupaj okrog 40 km in bili zelo zadovoljni, da smo to vsi zmogli. Popoldne smo si ogledali Liznjekovo domačijo. V sredo dopoldne je močno deževalo, zato smo ta dan izkoristili za plavanje v bližnjem hotelu. Zanimivo je bilo tudi v četrtek dopoldne, ko smo si šli ogledat naravni rezervat Zelenci, kjer izvira reka Sava Dolinka, popoldne pa smo šli v smeri Vršiča v Triglavski narodni park. Zadnji dan, v petek, smo dokončali naše seminarske naloge, ki smo jih pripravljali ves teden, in jih predstavili. Vsak dan, ko smo imeli prosti čas, pa smo se družili, zabavali in igrali nogomet z osmošolci OŠ Poljane. To je bil zelo zanimiv, poučen in nepozaben teden za vse nas.

Laura Kosi, Tamara Skok

POPESTRIMO ŠOLO ZAKLJUČNA KONFERENCA V ŠOLSKEM LETU 2013/2014

V projektu je sodelovalo 180 šol, katere so ponujale 1000 različnih dejavnosti. Učencem smo pomagali odkriti, raziskati, izkoristiti učenčevo moč in vire, da je lahko dosegel svoje cilje, uresničil sanje in razbil okove oviranosti.

Vsi so lahko bili uspešni, edinstveni in vsak je imel možnost potovati po tej poti. Učenci so bili soustvarjalci idej, skozi naravni proces učenja se je pokazala ustvarjalnost, inovativnost, interesi. Učenci so kvalitetno preživljali prosti čas v šoli, ki je po meri otroka in tesno povezana z okoljem.

Udeležili smo se zaključne konference v šolskem letu 2013/2014 v Mariboru, v hotelu Habakuk, ki je potekala v mesecu aprilu. Predstavili so rezultate ter učinke programa in izkazalo se je, da je projekt po meri otroka in za otroka. Predstavniki šol so prikazali primere dobrih praks.

Brigita Fridl, Tina Turin Puklavc

Anika Žličar: »Tri učenke, Dominika, Zala in jaz, smo se udeležile konference v Mariboru. Učiteljici Tina in Brigita sta odšli na strokovni posvet, mi pa smo si najprej ogledali gledališko predstavo »Babica ni odveč«. Sodelovali smo lahko tudi v kvizu o medgeneracijskem sodelovanju. Bilo je zanimivo, pestro, polno novih idej, družili smo z učenci drugih šol in si ogledali tudi primere dobre prakse.«

Zala Gorjak: »Navdušena sem bila, ker sem se lahko udeležila konference v Mariboru. Po zajtrku smo si ogledali predstavo, sodelovali v kvizu, potem pa smo si šli pripraviti stojnice. Na stojnici smo imeli izdelke, ki so nastali v tem projektu. Predstavili smo šolo in izmenjevali izkušnje z drugimi. Bilo je zanimivo, veliko izdelkov smo si lahko ogledali, pridobili smo nova znanja in polni novih idej smo lahko odšli proti domu.«

IZLET V LIBELIČE

V aprilu smo se udeležili izleta v okviru programa Popestrimo šolo. Spremljala sta nas učiteljica Mojca in učitelj Andrej. Odpeljali smo se proti avstrijsko-slovenski meji, v kraj Libeliče. Dejavnosti so potekale v CSOD Ajda. Igrali smo družabne igre, plezali, se učili vezati vozle. Naučili smo se vezati jamborski voz in enojno osmico. V muzeju smo si ogledali stare kmečke stroje, obiskali muzej Kostnica, kjer smo si ogledali človeške kosti.

Tudi zabave, smeha, druženja in dobre volje nam ni manjkalo.

Mateja Vidovič, Andreja Bratuša, David Rajh

POPESTRIMO ŠOLO DRUŽILI SMO SE TUDI Z UČENCI OŠ STANKA VRAZA ORMOŽ

Učenci, ki smo bili vključeni v projekt Popestrimo šolo, smo v juniju s spremstvom učiteljice Mojce Grula in Brigite Fridl obiskali OŠ Stanka Vraza, kjer smo se družili z učenci s posebnimi potrebami. Predstavili smo se, njihova učiteljica pa nam je povedala nekaj o njihovih učencih. Skupaj smo se igrali, skakali z žogami, preizkusili vodno posteljo, se spuščali po toboganu in peli. Narisali smo jim risbe in zapisali nekaj lepih misli. Po prijetnem druženju smo se odpravili v park in na pico. Privoščili smo si sladoled in se polni vtisov in prijetnih spominov vrnili v šolo.

Klara Cimerman

DAN EVROPE

Že drugo leto smo v družbi grajskih gospodov, princesk in pažev na Grajski pristavi sodelovali na odmevni predstavitvi držav EU in slavnostni prireditvi ob dnevu Evrope.

V petek, 9. maja 2014, je v Ormožu bila prireditev Evropska vas. Sodelovale smo vse šole iz širšega ormoškega območja. Evropske države smo na domiselne načine predstavili na stojnicah. V nagovorih so nas pozdravili tudi župan občine Ormož Alojz Sok, predsednica Nove Slovenije Ljudmila Novak in predsednik Socialnih demokratov Igor Lukšič.

Naši sedmošolci in osmošolci so na dveh stojnicah predstavili Nizozemsko in Belgijo. Izdelali so plakate o obeh državah, zastavice, knjižna kazala, tulipane iz papirja in razstavili spominke iz obeh držav, kot so mlinci na veter, cokle in keramični izdelki. Obiskovalci so se pri belgijski stojnici lahko tudi posladkali ob fontani z belgijsko čokolado.

Prireditve so si ogledali tudi učenci ostalih razredov naše šole. Bilo je prijetno druženje med učenci različnih šol in ob tem še spoznavanje značilnosti evropskih držav.

Boštjan Rajh

Vsi učenci smo se odpeljali v Ormož in se udeležili različnih dejavnosti. 7. in 8. razred smo predstavljali Nizozemsko in Belgijo. Vsaka šola je predstavljala članico Evropske unije. Pridružijo se nam tudi učenci iz sosednje Hrvaške. Ogledali smo si stojnice, največ obiskovalcev pa se je zadrževalo pri naši fontani z belgijsko čokolado. Po prireditvi, katere so se udeležili slavnostni govorniki, smo se odpravili v šolo.

Tjaša Fajfar

STROKOVNA EKSURZIJA OBISK ŠOL NA DANSKEM

Tudi to leto, na začetku poletnih počitnic, od 25. 6. do 28. 6. 2014, smo strokovni delavci naše šole spoznavali tuje šolske sisteme. Tokrat se nas je devet odpravilo v glavno mesto Kraljevine Danske, Kopenhagen. Povezali smo se s tamkajšnjim slovenskim veleposlaništvom, kjer so nam uredili obisk dveh javnih osnovnih šol v mestu.

Prvi dan smo obiskali Amager Faelled Skole v vzhodnem delu Kopenhagna, drugi dan pa še Nørrebro Park Skole v severnem delu mesta. Na obeh šolah so nam predstavili značilnosti danskega osnovnega šolstva. Tudi tam je devetletne osnovna šola. Šolo otroci začnejo obiskovati pri šestih letih. Pred tem lahko otroci obiskujejo vrtce, ki pa so namenjeni le varstvu otrok, razen enega leta predšolske vzgoje. Javne osnovne šole obiskuje okrog 82 % osnovnošolskih otrok, zasebne pa okrog 18 %. Javna osnovna šola na Danskem je brezplačna, starši plačajo le šolsko malico. Financirajo se iz javnih državnih in občinskih sredstev. Predmetnik je podoben slovenskemu. Od 1. do 9. razreda so naslednji predmeti: danščina, matematika, naravoslovni in družboslovni predmeti, umetnost, glasba in šport, od 3. razreda naprej se učijo angleščino kot 1. tuji jezik in od 7. razreda naprej nemščino kot 2. tuji jezik. Do sedmega razreda imajo opisno ocenjevanje, številčno ocenjevanje je le v 8. in 9. razredu. Imajo prav zanimive številčne ocene: 12, 10, 7, 4, 02, 00 in -3, pri čemer je 12 odlična ocena, 00 in -3 pa sta nezadostni oceni. Nacionalni preizkusi znanja iz petih predmetov so v 9. razredu, v nižjih razredih pa s preizkusi preverjajo zmožnost branja in pisanja.

Amager Faelled Skole deluje v stari šolski zgradbi, vendar kar dobro opremljeni. Obiskuje jo okrog 400 učencev. Veliko več učencev imajo v nižjih kot v višjih razredih. Šolo obiskujejo učenci različnih narodnosti. Pred petimi leti bi šolo skoraj zaprli, saj se je zelo zmanjšalo število vpisanih učencev. Novo vodstvo je takrat s številnimi ukrepi uspelo povečati vpis. Veliko bolj so začeli sodelovati z drugimi institucijami, mediji in podjetji, v učni proces vključevati starše, strokovni delavci šole so se veliko izobraževali. Tako sedaj šola deluje zopet zelo uspešno.

Nørrebro Park Skole deluje v moderni šolski zgradbi, kjer so odlično opremljeni. Obiskuje jo okrog 900 učencev. Učenci so večinoma danske narodnosti, prihajajo pa iz različnih družbenih skupin. Šola sodeluje pri številnih mednarodnih projektih, pri pouku angleščine je tudi učiteljica asistentka iz Anglije, pri nemščini pa učiteljica asistentka iz Švice. Obiski učiteljev in učencev iz tujine so pri njih zelo pogosti.

Obiskali smo tudi slovensko veleposlaništvo v Kopenhagnu. Sprejel nas je veleposlanik, g. Tone Kajzer s svojimi sodelavci. Veleposlaništvo razen Danske pokriva še Švedsko, Norveško, Finsko, Islandijo, Estonijo in Litvo. Njihova naloga je skrbeti za sodelovanje med Slovenijo in omenjenimi državami na različnih področjih, zlasti na političnem, gospodarskem, kulturnem in šolskem. Veleposlanik je izpostavil velik pomen in vpliv modernega izobraževalnega sistema na razvoj in konkurenčnost družbe. Države, ki jih pokriva ambasada, vključno z Dansko, posebej pa Finsko, so na področju izobraževalnih sistemov naredile velik napredek v zadnjem desetletju.

Ogledali smo si tudi glavne kulturno-zgodovinske znamenitosti Kopenhagna: mestno hišo, nekdanjo in sedanjo kraljevo palačo, dvorec Rosenborg, пристanišče Nyhavn, kip Male morske deklice in druge. Mesto leži ob Baltskem morju, v njem je veliko kanalov in parkov.

Med obiskom šol na Danskem smo dobili vpogled v njihovo osnovno šolstvo, šolsko delo in vsakdan. Lahko smo izmenjali izkušnje z danskimi kolegi. Tudi tokrat smo z zadovoljstvom ugotovili, da je naša šola zelo dobra in da ne zaostaja za osnovnimi šolami na Danskem. Naše izkušnje in znanja, ki smo jih dobili z ekskurzijo, pa že prenašamo na naše sodelavce, učence in druge.

Boštjan Rajh

USPEHI IN DOSEŽKI

GOSTILI SMO DRŽAVNO TEKMOVANJE

Pod okriljem Zveze za tehnično kulturo Slovenije je v soboto, 18. 10. 2014, na naši šoli potekalo devetindvajseto državno tekmovanje iz znanja logike. Logične probleme so hkrati reševali na 22 šolah po Sloveniji, skupaj pa je tekmovalo 1595 učencev iz 346 osnovnih šol. V reševanju nalog se je na naši šoli pomerilo 66 sedmošolcev, osmošolcev in devetošolcev iz 18. šol Spodnje podravske regije.

Na uradnem sprejemu v jedilnici šole smo tekmovalce in njihove mentorje sprejeli župan Alojz Sok, ravnateljica Nada Pignar in organizatorica tekmovanja ter mentorica interesne dejavnosti logike in razvedrilne matematike Stanka Črček. Po sprejemu so se učenci odpravili v razrede in dve šolski uri zbrano reševali tekmovalne naloge. Verjamem, da so učenci po končanem tekmovanju odšli domov zadovoljni in polni prijetnih vtisov iz naše šole. Državno tekmovanje iz znanja logike poteka že od leta 1986 in je med tekmovanji iz znanja v Sloveniji eno najbolj množičnih. Tekmovanje poteka iz znanja logike, logičnega mišljenja in lingvistike. Namen tekmovanja je, da bi otroke in mladino spodbujali k raziskovanju ter učili logičnega razmišljanja in odločanja. Tekmovanje je dvostopenjsko, kot izbirno (šolsko), na katerem lahko tekmujejo učenci od 1. do 9. razreda, in državno tekmovanje, na katero se lahko uvrstijo tekmovalci od 7. do 9. razreda.

Na šolski ravni je na naši šoli tekmovalo 33 učencev. Letos je bronasto priznanje iz znanja logike osvojilo 19 učencev. Državnega tekmovanja sta se udeležila Mateja Vidovič iz 8. razreda ter Luka Simonič iz 9. razreda. Na naši šoli pa prav tako tekmujejo iz razvedrilne matematike. Razvedrilna matematika vsebuje mnogo matematičnih iger in pokriva tudi področja, kot so magični kvadrati, grupe, mreža na poliedrih, futošiki, viteze in oprode ter ostale logične naloge in uganke z logičnim mišljenjem. Šolskega tekmovanja se je udeležilo 12 učencev od 6. do 9. razreda. Trije učenci so osvojili bronasto priznanje iz razvedrilne matematike. Državnega tekmovanja, ki je potekalo na OŠ Sladki Vrh, se je udeležil Luka Simonič iz 9. razreda.

Stanka Črček

Letos je državno tekmovanje iz logike, prvič v času mojega šolanja, potekalo na naši šoli. Pred začetkom tekmovanja so učenci in učitelji naše šole pripravili kratko predstavitev šole in kraja. Verjamem, da je predstavitev pustila lep vtis pri tekmovalcih in učiteljih iz drugih šol. Po predstavitvi se je začelo tekmovanje. Tekmovalo se je v petih učilnicah. Naloge iz logike so se mi zdele precej težke in zanimive. Po končanem tekmovanju so nam kuharji pripravili okusno malico. Moje mnenje je, da smo učenci in učitelji naredili dober in prijeten vtis na vse sodelujoče tekmovalce. Verjamem, da so tekmovalci uživali na naši šoli.

Luka Simonič

TEKMOVANJA, TEKMOVANJA...

Na osnovni šoli Ivanjkovci vsako leto poleg šolskih in obšolskih dejavnosti poteka tudi več tekmovanj. Sama sem se vedno udeleževala večine šolskih tekmovanj. V nižjih razredih osnovne šole sem tekmovala predvsem na matematičnem in Cankarjevem tekmovanju. V osmem in devetem razredu pa sem se udeleževala tudi drugih tekmovanj, kjer sem se zaradi dobrega rezultata na šolski ravni tekmovanja skoraj vedno uvrstila še na državno tekmovanje, kjer sem osvojila tudi nekaj srebrnih in zlatih priznanj. Predvsem v devetem razredu sem dosegala kar dobre rezultate, saj sem na državnih tekmovanjih osvojila štiri zlata priznanja. Prvo priznanje v tem letu sem osvojila na tekmovanju iz znanja biologije. Drugo zlato priznanje sem osvojila v Cerkljah na Gorenjskem, in sicer na tekmovanju iz zgodovine, ki mi je ostalo še posebej v spominu, saj sem poleg zlatega priznanja osvojila še naslov državne prvakine. Pri geografiji sem osvojila svoje tretje zlato priznanje, ki mu je vsega dan kasneje sledilo še četrto zlato priznanje iz znanja Vesele šole. Priznanja ne pridejo sama po sebi, ampak je zanje treba kar pridno delati in si pametno razporediti čas, sploh kadar sta v enem tednu dve državni tekmovanji, kar se nemalokrat zgodi. Važno je tudi to, da ne obupaš, če se enkrat tekmovanje ne izide po pričakovanjih, ali pa če se ti priznanje že spet za las izmuzne iz rok, ker se tudi to rado zgodi. Tudi meni se je to dogajalo praktično cel osmi razred, ko sem osvojila »le« eno zlato priznanje. Kljub neuspehom pa je najpomembnejše ostati radoveden in odprt za nova znanja, ker se le tako tekmovanja ne zdijo samo nepotrebno breme.

»Naprej se premikamo, odpiramo nova vrata in počnemo nove stvari, le zato, ker smo radovedni in radovednost nas vodi proti novim potem.« (Walt Disney)

Zato si zastavljajte vprašanja in iščite odgovore, pa naj bodo ta o kačah, razvoju radia in televizije, o hidrogeografiji, o živih fosilih ali pa googe o stvareh, ki ji pred vami ni raziskoval še nihče.

Hana Rakuša

SREČANJE S PISATELJEM

OBISKAL NAS JE MATJAŽ PIKALO

Matjaž Pikalo je umetnik na vseh področjih, je pisatelj, pesnik, glasbenik, pevec. Učence in zaposlene je navdušil s svojim umetniškim nastopom, kjer je združil glasbo, literaturo, nam približal in predstavil svoje zgodbe ter podelil priznanja za osvojeno bralno značko.

Iva Simonič: »Matjaž Pikalo je vsestranski umetnik. Rodil se je leta 1963 v Slovenj Gradcu, sedaj pa živi in ustvarja v Ljubljani. Obiskal pa je tudi našo šolo. Pokazal nam je nekaj svojih talentov in prebral duhovito zgodbo ter nas nasmejal. Zaigral pa nam je tudi na svoji dve harmoniki. Povedal nam je nekaj svojih življenjskih zgodb. Na koncu je pa podelil priznanja za osvojeno bralno značko. Štirim zlatim bralkam je podelil spominska priznanja.«

Maša Puklavc: »Matjaž Pikalo je za otroke napisal knjige Luža, Samara in dramsko delo Muca Copatarica. Naše druženje z njim je hitro minilo, saj je zabaven in odličen pisatelj. Brez branja je kot svet brez sonca in ljudi. Zelo rada berem dobro napisane knjige.«

Michelle Bratuša: »Meni pomeni branje iskanje besed in druženje z junaki iz knjige. S tem se tudi spopada pisatelj Matjaž Pikalo, saj piše smešne in zanimive knjige. Na srečanju nam je pripovedoval o knjigi Luža. Ker jo je pisatelj tako doživeto pripovedoval, smo ga z veseljem poslušali. Knjigo je pripovedoval smešno ter zraven še zaigral na majhno harmoniko in nam nekaj zapel. Vsi smo ga občudovali in ko je bil čas za njegov odhod, smo mu še podarili majhno darilo, ker nas je obiskal, ter mu zaželeli veliko uspeha še pri drugih knjigah.«

Zala Gorjak: »Kot veste, mi zelo radi beremo. Jaz in moje prijateljice smo veliko v knjižnici. Prebiramo knjige, listamo revije, se družimo, pogovarjamo, s knjižničarko urejamo knjižnico in se učimo. Vsako leto opravljamo bralno značko in se veselimo zaključka in srečanja z literarnimi ustvarjalci.«

Eva Polak: »Matjaž Pikalo nas je s svojim obiskom zelo razveselil. Igral je na dve različni harmoniki. Prebral je odlomek iz knjige Luža in nas pritegnil k branju. Podelil je priznanja. Rada berem knjige iz zbirke Čarobni muc in rada imam pustolovske knjige, kot je zbirka Lov na pošasti. Rada pa berem tudi stripe.«

Špela Zelenko: »Meni knjiga pomeni veliko, ker jo lahko bereš in o njej pripoveduješ. Zanimivo mi je bilo, ker je Matjaž Pikalo igral na tako majhno harmoniko.«

Letošnji četrtšolci so v šolskem letu 2013/2014 kot tretješolci prvi osvojili bralno značko

Žiga Rajh: »Z branjem se učim.«

Marina Lubej: »Branje mi pomeni, da se nekaj naučiš, branje mi je zabavno. Rada berem pustolovske knjige.«

Žiga Brenholc: »Meni pomeni knjiga znanje, branje, učenje.«

Žan Štuhec: »Rad berem smešne in zabavne knjige.«

Zara Krajnc: »Branje te umiri, je prijetno.«

Katja Pučko: »Branje so ene velike sanje. Veliko se naučimo.«

Martin Dogša: »Branje se mi zdi zabavno.«

Nina Grašič: »Iz knjig pridobim znanje. Hitreje berem in imam domišljijo.«

Anej Fajfar: »Ob branju se nekaj naučim. Potem tekoče berem.«

Matjaž Kavčič: »Knjiga: veselja, zabava, učenje, življenje.«

Nik Meško: »Več se naučim, je zanimivo in čas hitreje mine.«

Matjaž Magyar: »Branje mi pomeni učenje, znanje, zanimivost.«

LITERARNO USTVARJANJE

PRLEKIJ, MOJ DOM

Najlepši kraj je Prlekija,
kjer je moja domačija.
Prleške kraje krasijo gorice,
tam žvrgolijo ptice.

Po dolinah žuborijo potočki,
ob njih cvetijo zvončki.
Po travniku in gričih prepevajo črički
kot mali ptički.

Ko se zazreš v daljavo,
reš vidiš najlepšo naravo.

Janez Henzel

Janez Henzel se je uvrstil med tri najboljše osnovnošolske pesnike. Pod mentorstvom učiteljice Brigitte Fridl je sodeloval na literarnem natečaju za najboljšo pesem na temo *Prlekija, moj dom*. Natečaj je razpisalo Literarno kulturno društvo KUD Prasila, Središče ob Dravi. Komisija je ocenjevala skladnost vsebine z razpisano temo, izvirnost in inovativnost v slogu.

NARAVA

Nekoč živela je narava, bila je čisto prava.
Narava danes leta, hkrati pa se šeta. V naravi
rožice cveto, po drevju pa ptički pojo. Ko
dež v naravi gre, pa nekaj k tebi gre. In to je
naša potka. In ko nas narava zapusti, vse tam
pusti.

Anemarie Feuš

PESEM

In ena in dva in tri in štiri in pet in šest in sedem.
Imam klobuk, palico in kolo in gremo.
Spređaj, zadaj in levo in desno in stop.

Matej Bratuša

MOJ PES

Moj pes je črn s svetlo rjavimi lisami. Vedno
je ljubezniv do drugih. Nikoli ni nesramen,
le za pravi razlog. Moj pes je vedno dobre
volje. Brani me pred neznanci.

Evelin Husić

MOJE RIBE

Moje ribe so male. Plavajo v vodi. Moje ribe
so pisane kot mavrica na nebu.

Taja Kosec

KMETSKI VSAKDAN

Muuu,
na kmetiji prevladuje,
ko se gospodar v čevlje preobuje.

Oink, oink,
pred nosom se kotali
in h koritu pribeži.

Kikiriki,
na glavo mu zleti,
zato se prvi že zbudi.

Auuuuu,
padel je gospodar,
po poklicu pa urar.

Fuj,
v hlevu zelo smrdi,
saj konju počistil nobeden ni.

Aljaž Meško

Mentorica Tatjana Majdič

Samuel Cvetko, Ptička v zimi

Tanja Veldin, Domišljavi muc

VINSKA TRTA IN SLOVENC

Naši dedki so nekoč živeli
v zahodni deželi,
Tam, kjer malo sonca sije,
zato vse sadje zgnije.
Tam bogastva je veliko,
a kaj pomaga to,
če sadje ne uspeva.
Ti ljudje so se raje
od tam odselili,
kot se za malo sadja pobili.
Takrat odpotovali so.
Boginjo so zaslišali,
kako jim govori:
»Koder koli boste potovali,
vsadite sadiko to!
Ako pa ne zraste v dnevih treh,
jo izkopljite in pojdite naprej.«
Nikjer ni ozelenela sadika,
ne na Uralovem pobočju,
ne ob Sredozemskem morju,
ne na gorah nemških,
le v zemlji slovenski.
In ko trta zrasla je kot reka,
prvi plod so dobili
in zraven so se vsi čudili.
Sladko sadje so radi imeli
in sadežu »grozdje« ime deli.
Slovenci še dandanes trto sadijo
in z grozdem živijo.
Potlej pa le ugotovijo,
da »vino« iz njega dobijo.

Alen Vincetič

Mentorica Tatjana Majdič

MOJA MUCA

Moja muca ima črne oči. Z mano se rada igra,
lahko jo nahranim. Zvečer jo dam v košarico in
tudi sama grem spat.

Anamari Fajfar

MOJA KRAVA

Moja krava ima polno mleka. Rada je svežo
travo. Rada maha z repom.

Anja Lipnik

MOJ MUCEK

Mojemu mucku je ime Bin. Je svetlo sive barve
in temno sive barve. Ima poškodovano oko in
ostre kremplje. Ima ostre zobe in se rad potepa.

Aljaž Ivančič

MOJ HRČEK

Moj hrček me ima zelo rad. Čistim mu kletko.
Moj hrček je majhen in ima črne oči. Zelo rad
pije vodo. Včasih me ugrizne. Skupaj se rada
igrava.

Tara Lazar

UMETNOST

OBISK KIPARKE IN MLADI UMETNIKI

V četrtem razredu smo si za neobvezni izbirni predmet iz sklopa likovne umetnosti izbrali likovno ustvarjanje. Predmet poučuje naša učiteljica za umetnost Mojca Grula.

Pri predmetu smo že veselo ustvarjali. Naredili smo mačke s flumastri in vodenimi barvicami.

Zdaj preurejamo stare stole, ki smo jih že prebarvali na belo, nato bomo na njih še naslikali ornamente in različne vzorce.

Naše ure pa nam je popestril zanimiv obisk gospe Lili Blumenau Mihalović. Ljiljana Blumenau, poročena Mihailović, je diplomirala leta 1968 na Akademiji za uporabno umetnost v Beogradu, na oddelku za unikatno keramiko, v razredu akademika profesorja Ivana Tabakovića.

Ga. Lili je z nami delila svoje znanje o izdelovanju keramike. Skupaj z njo smo tudi oblikovali majhne kose keramike. Predstavila nam je postopek, kako pravilno pripraviti glino za delo, da je mehka in prožna. Nato smo spoznali tudi potrebno orodje za oblikovanje – modelirke, gobo, rezila, ... Najprej smo izdelali podlago, nato pa izdelovali »kačice«, s katerimi smo oblikovali nizko uporabno posodo. Ga. Lili nam je pokazala, kako enostavno oblikovati cvet ali kakšno drugo podobo, ki bo služila kot detajl na izdelku. Na koncu smo s prsti in glino pogladili izdelek ter ga dali sušiti. Ko bo suh, ga bomo dali v šolsko keramično peč za žganje keramike. Tako bomo dobili teracoto – žgan izdelek iz gline, katerega bomo poslikali z barvami za keramiko.

Umetnica nam je pokazala tudi svoje izdelke, ki so res čudoviti in so nam bili za navdih za naše delo. Gospa Lili nas je povabila tudi v svoj atelje v Velikem Brebrovniku. Vabilu smo se odzvali in tako šli raziskovat v dom umetnice. Hišo, ki jo je podedovala od svoje babice, je popolnoma preuredila in opremila v svojem stilu. Barva, ki prevladuje, je vijolična, v hiši je tudi veliko kosov keramike, na primer na kaminu, ki so unikatno delo umetnice. Prav tako so nas navdušile razstavljene slike iz njenega slikarskega obdobja. S svojo prisotnostjo je v nas pustila veliko umetniškega navdiha...

Anika Žličar, Tjaša Slavinec, Anja Drobnič

OBIČAJI IZ NAŠIH KRAJEV

Učenci 6. razreda smo spoznali gospo Anico Zavec iz Lahoncev, katera nas je obiskala na naravoslovnem dnevu. Skupaj smo izdelovali povoščene rože. Na barvnem papirju smo rože »štancali«, jih oblikovali v cvetove in jih na koncu povoskali. Bili smo navdušeni nad starim običajem. Zanimivo je bilo, ker je lepilo, ki smo ga pri delu uporabljali, sama doma pripravila. A naj ostane skrivnost. Včasih je gospa Anica izdelovala poročne šopke, venčke za dekleta, s tem cvetjem je krasila kapelice in izdelovala pogrebne venče. Srečanje z njo je bilo prijetno in ustvarjalno.

SLAVNOSTNI POGRINJEK

Ste v zadregi, ko privajate slavnostno kosilo ali pa le želite presenetiti goste s svojim znanjem o pogrinjkih na mizi?

Ob posebnih priložnostih, ko želimo še posebej navdušiti družino ali prijatelje, se potrudimo in jih povabimo na slavnostno kosilo ali večerjo. Priprava mize za svečane dogodke zahteva od nas veliko znanja, saj se moramo pri pripravi pogrinjka držati določenih pravil. Svojo ustvarjalnost pa lahko izrazimo z izborom barv.

Če želite kaj več izvedeti o pripravi slavnostnega pogrinjka, so vam na voljo fantje 6. razreda z ravnateljico, katerih tovrstni izzivi ne pustijo ravnodušnih.

ŠPORT

DAN POD PONCAMI

Zavarovalnica Triglav je tudi letos popeljala okrog tri tisoč otrok v Planico, kjer so lahko doživeli športni spektakl najboljših letalcev sveta. Poleti v Planici so vsako pomlad eden najpristnejših dogodkov, s katerim tudi Zavarovalnica Triglav podpira športni duh, spodbuja zdrav način življenja in otrokom iz različnih socialnih okolij omogoča nepozabno doživetje. Tudi mi, učenci OŠ Ivanjковci, smo se udeležili uradnega treninga in kvalifikacij zaključka sezone svetovnega pokala v smučarskih skokih. Ponosni smo, da smo dobili avtograme.

Tradicija, pristno doživetje ob eni največjih letalnic na svetu, izlet v naravo in odličen spremljevalni program so razlogi, da smo preživeli razposajen, igriv in navihani dan pod Poncami.

Lara Lesjak

SKOK V VIŠINO

Na šoli smo izvedli športni dan, ki je bil povezan z atletiko. Imeli smo različne discipline. Med te discipline spadajo vse vrste teka, skok v daljino, suvanje krogle in skok v višino. Rezultati so bili tisti, ki so nas nekatere popeljali na medobčinsko tekmovanje v Ormožu. Uvrstilo se nas je kar nekaj učencev. Nekateri smo bili uspešni nekateri malo manj, kar nekaj nas je osvojilo medalje. Alen Vincetič je dosegel zlato medaljo v teku na 60 metrov, Samanta Vesnjak zlato v suvanju krogle in jaz zlato medaljo v skoku v višino. Srebrni medalji sta dosegla Jernej Zavrtnik v teku na 60 metrov in Aljaž Meško v skoku v višino. Rok Rubin je za skok v višino dosegel bronasto medaljo, prav tako je bronasto medaljo dosegla Monika Kosi v teku na 60 metrov.

Vsi, ki smo osvojili medalje, smo se uvrstili na področno tekmovanje na Ptuj. Na Ptuj sem edina osvojila medaljo. Bila je zlata. Občutki so bili enkratni, saj sem vedela, da sem se uvrstila na državno tekmovanje, ki je bilo v Kopru. Na državno tekmovanje me je spremljala učiteljica Vesna. Tam je bila kar velika konkurenca, uvrstila sem se na 12 mesto od 24 tekmovalk. Bilo je enkratno. Za doseg zlatih medalj sem veliko trenirala.

Dominika Novak

KROS

V septembru smo imeli kros. Najprej smo se zjutraj zbrali v jedilnici, kjer nam je učiteljica Vesna Havlas povedala pravila o krosu, nato smo se odpravili proti igrišču. Tam smo se najprej razgibali, potem pa so se prvi razred pripravili. Drugi pa smo navijali. Ko je odtekel še četrti razred, smo bili na vrsti mi, deklice 5. razreda. Postavile smo se na startno črto in ko smo zaslišale pisk piščalke, smo začele hitro teči. Preteči smo morale 2 kroga oz. 600 metrov. Ko sem bila tik pred ciljno črto, sem bila zelo vesela, saj sem prišla prva. Popila sem čaj in navijala za ostale. V šoli smo pomalicali in potem smo šli pred šolo, kjer so stale zmagovalne stopničke. Ponosna sem bila na svoj uspeh. Uvrstila sem na medobčinsko tekmovanje, ki je potekalo v Ormožu. Osvojila sem tretje mesto in spet sem lahko stopila na stopničke. V šoli in doma so mi čestitali, saj so bili ponosni in zadovoljni z mojim uspehom.

Živa Puklavc

Na jesenskem krosu sem zasedel 1. mesto med dečki v 5. razredu. Imel sem veliko navijačev, ki so me spodbujali. Ker sem zasedel odlično 1. mesto, sem bil izbran, da grem na občinsko tekmovanje v Ormož. Zraven mene sta se tekmovanja v Ormožu udeležila še sošolca Adrian in Lan. V Ormožu sem zasedel 8. mesto. Želel sem si boljše uvrstitev, vendar so bili drugi tekmovalci hitrejši. Naslednje leto se bom na tekmovanje pripravil več dni, tako da bom hodil trenirati na stezo.

Domen Rajh

Pred krosom sem imel tremo. Ko smo odtekli, sem bil zelo nestrpen, ker nisem vedel časa. Komaj sem čakal rezultate. Bil sem prvi, vendar me je še zraven 1. mesta zanimal čas. Prejel sem diplomo.

Niko Novak

ŠPORT

SMUČAMO

Kot šestošolci (sedaj smo že sedmošolci) smo se odpravili v zimsko šolo v naravi na Pohorje v dom Planika. Z nami je šla učiteljica Saša. Pot je bila dolga, vendar smo bili vsi zelo veseli, ko smo prispeli. Razpakirali smo prtljago ter pomalicali. Po kosilu smo se za eno uro odpravili na smučišče. Vsak dan smo smučali in počeli vragolije na snegu. Ob večerih smo se zabavali. Zadnji dan smo vsi smučali po strmini. Teden nam bo ostal v prijetnem spominu.

Katja Dogša

PLAVAMO

Maša Puklavec: »Zelo smo se veselili letne šole v naravi. 12. maja 2014 smo se z vlakom odpeljali na Debeli Rtič. Vseskozi smo se borili z našimi težkimi kovčki. Bivali smo v hotelu Bor. Imeli smo lepe sobe, hrana je bila odlična. Veliko smo se kopali, sprehajali ob obali in raziskovali, občudovali školjke, peščili v Ankaran, se družili, obiskali Piran. V Piran smo pluli z ladjo Solinarko. Dan je bil sončen, zato je bil izlet nepozaben. Ogledali smo si Pomorski muzej, Svet školjk, Podvodni svet, se sprehodili po Tartinijevem trgu, pogledali hiše in šli na sladoled.«

Nejc Vajda: »En dan smo na programu imeli kanuje. Ob obali smo se vozili in jaz sem prvi padel iz njega v vodo. Hoteli so poskusiti tudi drugi in so kar popadali v vodo. Mislim, da smo na koncu bili vsi mokri. Po večerih smo se lepo uredili, potem pa se družili s prijatelji iz drugih šol. Udeležili smo se plesa norih frizur ter se preizkusili v tekmovanju Rtič ima talent. Tudi kino smo obiskali in si ogledali film Poletje v školjki.«

Iva Simonič: »Ko smo z ladjico pluli v Piran, me je poklical ata in mi rekel, naj pazimo, da nas ne bodo pojedli morski psi. Odgovorila sem mu, da smo jih pojedli za večerjo. Res, večina nas je prvič jedla psa. Preživeli pa smo.«

PLAVALNO OPISMENJEVANJE TUDI ZA PRVOŠOLCE

Nejc Klemen: »Lepo je bilo, ko sem plaval pod vodo. Naučil sem se potunkati. Fino je bilo hoditi po štirih po migajočem mostu.«

Anej Novak: »Všeč mi je bilo skakati v vodo, iskanje likov, potapljanje. Naučil sem se plavati.«

Nik Kolbl: »Všeč mi je bilo tunkanje in iskanje likov pod vodo. Nič se več ne bojim vode.«

Julija Grof Štih: »Naučila sem se plavati pod vodo. Rada sem iskala like in v velikem bazenu plavala žabico. V začetku me je bilo strah, zdaj pa me več ni.«

Luka Vajda: »Naučil sem se plavati žabico. Najraje sem skakal v vodo, iskal like in šprical.«

Samuel Cvetko: »Všeč mi je bilo iskanje likov, skakanje v vodo in špricanje. Naučil sem se potunkati.«

Lan Novak: »Všeč mi je bilo iskanje likov, skakanje v vodo. Naučil sem se malo plavati.«

Gašper Štabuc: »Naučil sem se malo plavati. Všeč mi je bilo skakanje v vodo in špricanje.«

Žiga Žličar: »Naučil sem se tunkati. V začetku me je bilo strah, zdaj pa me več ni.«

Amadeja Fajfar: »Všeč mi je bilo iskanje likov pod vodo. Naučila sem se plavati. Igrali smo se lovce.«

Blaž Cimerman Kociper: »Všeč mi je bilo tunkanje in špricanje ter iskanje likov. Malo že znam plavati.«

Klara Vidovič: »Všeč mi je bilo iskanje likov in plavanje s črvi. Ni mi bilo všeč špricanje. Že plavam.«

Katja Trstenjak: »Počutila sem se veselo. Naučila sem se plavati žabico.«

Leon Ostrc: »Najbolj mi je bilo zanimivo potapljanje, ko smo iskali like. Naučil sem se plavati z rokami in nogami. Plaval sem žabico.«

Denis Lesjak: »Bilo mi je všeč, da sem bil na črveku. Rad sem bil v globokem bazenu in sem skakal notri. Rad sem bil na deskah.«

Miha Pučko: »Všeč mi je bilo, da sem se potapljaj po like. Všeč mi je bila igrice Tonček balonček. Naučil sem se plavati.«

Gašper Puklavec: »Všeč mi je bilo, da smo plavali žabico. In da sem na deski plaval. Všeč mi je bilo, da sem pobiral like. Naučil sem se delati puščico.«

Nika Kosec: »Naučila sem se plavati. Všeč mi je bilo plavati žabico in kravla. Všeč mi je bilo pobirati like.«

Mai Šuen: »Všeč mi je bilo, da sem se naučil skakati in da sem se na črveku potapljaj v globoki vodi.«

Matej Trop: »Vesel sem bil, da smo lahko v vodo skakali. Naučil sem se plavati pod vodo.«

Bor Gorjak: »Najbolj mi je bilo všeč, ko smo skakali v vodo. Naučil sem se plavati žabico.«

Tai Magdič: »Všeč mi je bilo skakati v globoko vodo. Naučil sem se plavati kravla.«

Nelly Repa: »Najbolj mi je bil všeč črvek. In da smo se morali potapljati z blazinicami. Naučila sem se plavati žabico.«

Samanta Novak: »Všeč mi je bilo, ko smo se potapljali. Naučila sem se plavati žabico.«

Vsi si želimo, da bi naslednje leto spet šli na plavalni tečaj. Vsi bi radi plavali v globoki vodi.

Andreja Žinko, Terezija Lukman

ŠPORT

MEDALJO ZA LAS ZGREŠILI

Trije naši sošolci so se udeležili mednarodnega turnirja v rokometu v Monoštru na Madžarske. Rok, Denis in Blaž trenirajo v RK Jeruzalem Ormož že dve leti. Trenirajo trikrat na teden. Pod trenerstvom RK Jeruzalem Ormož lahko učenci naše šole pričnejo s treningi že v 1. razredu pri minirokometu. Treninge imajo v šolski telovadnici, starejši dečki pa s trenerjem Urošem Krstičem trenirajo v Ormožu. Z njimi se je pogovarjala Klara Cimerman.

Klara Cimerman: »Blaž, povej nam kaj o mestu, kjer ste gostovali.«

Blaž Fergola: »Turnir je potekal v mestu Monošter na Madžarskem. Mesto leži ob reki Rabi na skrajnem zahodu Madžarske tik ob meji z Avstrijo in okrog 10 km severno od meje s Slovenijo na Goričkem. Monošter velja za središče Slovenskega Porabja.«

Klara Cimerman: »Rok, nam lahko poveš, kje ste stanovali in kašna je bila hrana?«

Rok Rubin: »Stanovali smo v gimnaziji, kjer smo spali v spalnih vrečah. Hrana je bila okusna.«

Klara Cimerman: »Denis, kaj pa vaš rezultat?«

Denis Škrinjar: »Tekmovalo je 12 ekip in mi smo zasedli 4. mesto. Tako smo ostali brez medalje. Trdo bomo trenirali naprej in verjamemo, da bomo naslednjič še boljši.«

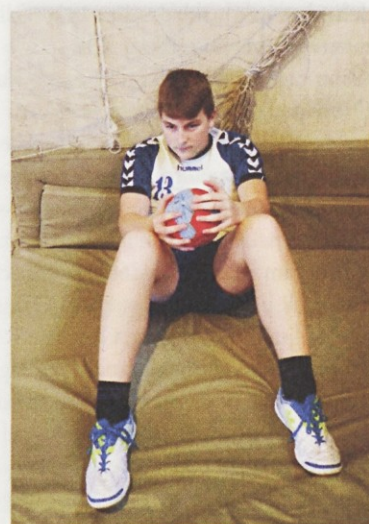

Foto: RK Jeruzalem Ormož

BISTROUMI

MALE SIVE CELICE

Vsako leto poteka tekmovanje v znanju Male sive celice. Letos je bilo v Murski Soboti. Zjutraj smo prišli v šolo, imeli smo pouk. Pri zadnji uri smo vsi gledali na uro, kdaj se bo končala. Pospravili smo in se razkropili po hodniku. Ko smo se punce najedle, smo se šle preobleč in malce uredit. Z učiteljicama Tatjano in Tino smo se odpravili proti ploščadi, tam pa so bili še drugi učenci, nekateri so našim tekmovalcem zaželeli srečo. Nato smo se odpravili na avtobus in se odpeljali proti Murski Soboti. Med potjo smo se veliko smejali, pa tudi čokolado smo jedli. Končno smo prispeli. Najprej smo šli v telovadnico, kjer so nam pripravili lep sprejem. Razložili so nam, kam gremo in podobno. Napočil je čas tekmovanja. Trije naši, ki so tekmovali, so šli v učilnico. To so bili **Alen Vincetič**, **Klara Cimerman** in **Katja Dogša**. Medtem ko so tekmovali, smo se drugi lahko razgledali po šoli.

PO TEKMOVANJU SEM SE POGOVARJALA Z NAŠIMI TEKMOVALCI

Lara Lesjak: »Alen, kako je potekalo tekmovanje? Ste se posvetovali preden ste odgovorili?«

Alen Vincetič: »Tekmovanje je bilo pisno in potekalo je tekoče. Ja, saj smo vsi nekaj vedeli in naše znanje smo združili. Ko smo se z učiteljico Brigito učili, nas je vedno opozarjala, da se moramo posvetovati in tega smo se res držali.«

Lara Lesjak: »Klara, niste se uvrstili naprej, zasedli ste sredino. Kaj meniš o vašem rezultatu?«

Klara Cimerman: »Bili smo dobri, vendar bili bi lahko boljši. Panika, strah, čas za pisanje, vse to je vplivalo na naš rezultat. Upam, da bomo v prihodnje uspešnejši.«

Lara Lesjak: »Katja, s katerega področja pa so bila vprašanja?«

Katja Dogša: »Vprašanja so bila iz vseh področij, razen politike se izogibajo.«

Lara Lesjak: »Kaj pa literatura? Si jo dobila v naši šolski knjižnici?«

Katja Dogša: »Veliko literature sem dobila v naši šolski knjižnici. Seveda pa informacije črpamo tudi od drugod. Veliko nas zahaja v knjižnico v Ormožu in ravnateljica nas je letos zelo razveselila z novico, da je Občinski svet občine Ormož na svoji seji potrdil, da se v sklopu knjižnice Franca Ksavra Meško Ormož ustanovi enota knjižnice Ivanjkovci. S tem bomo pridobili raznovrstno in ustrezno knjižno gradivo v različnih oblikah in ustreznem številu, in s tem približali dostopnost knjig tudi lokalnemu prebivalstvu. S tem bomo vsi uporabniki imeli večje možnosti pridobivati znanje. Zraven knjig bomo imeli večje število revij, časopisov, kaset, CD-jev. Knjig je v svetu in tudi pri nas vedno več, z enoto knjižnice Ivanjkovci jih bo tudi v Ivanjkovcih več. S knjižnico bo v naši šoli še več literarnih dogodkov, družabnih srečanj, znanje bomo lahko podkrepili in nadgradili. Morda pa premalo beremo, da bi rešili gospodarsko krizo, saj se te vedno in povsod rešujejo z znanjem in tega največ počrpamo še vedno iz pisnih virov oziroma knjig. Hvala vam in obljubimo, da bomo brali.«

Lara Lesjak

KULTURA

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

OŠ Ivanjkovci vsako leto v mesecu februarju pripravlja kulturno prireditev z namenom proslavitve kulturnega praznika in počastitve obletnice smrti našega največjega pesnika Franceta Prešerna, katerega pesmi živijo z nami še danes. Slovesnost je bila posvečena glasbeni kulturi. Posvetili smo se življenju in delu slovenskih skladateljev in z različnimi glasbenimi instrumenti predstavili njihova dela.

»Žive naj vsi narodi...«, je zadonela slovenska himna MPZ Osnovne šole Ivanjkovci. Po himni je navzoče pozdravila in nagovorila ravnateljica Osnovne šole Ivanjkovci Nada Pignar. Na oder je bil vabljen tudi podžupan Občine Ormož Branko Šumenjak, ki je v svojem govoru še posebej izpostavil kulturne veljake iz našega okolja.

Učenka Hana Rakuša je predstavila svoje razmišljanje o kulturi glasbe. Nato smo prisluhnili Učenki Evi Filipič, ki je predstavila življenje slovenskih skladateljev in predstavila učence, ki so predvajali njihova dela.

V program so bili vključeni vsi učenci, ki obiskujejo Glasbeno šolo Ormož. Za njihov izbor predvajanih skladb in uspešno izvedbo so poskrbeli učitelji Glasbene šole Ormož. Za organizacijo izvedbe glasbenih točk pa je poskrbela učiteljica Larisa Juvančič. K nastopu se je vključil tudi učenec Glasbene šole Ljutomer in učenci, ki se ljubiteljsko ukvarjajo z igranjem na instrumente, so samouki ali jim pri pridobitvi glasbenih znanj pomagajo prijatelji. Pesmi slovenskih skladateljev sta predstavila tudi otroški in mladinski pevski zbor osnovne šole pod vodstvom zborovodja Leona Laha.

Ob koncu proslave je na oder stopil še mladi glasbenik Luka Veler. Učenci so pod njegovim mentorstvom posneli svoje pevske in igralske sposobnosti in ustvarili prvi videospot na temo bralna pismenost. Napovedovalka je z njim opravila intervju, v katerem je Luka predstavil, kako je spot nastal. Z njegovo pesmijo Branje je potovanje in predstavitev videospota smo proslavo zaključili.

Andreja Kociper

EKOLOGIJA

ZBIRAMO, ZMANJŠUJEMO, OHRANJAMO

OŠ Ivanjkovci deluje v nacionalnem programu EKO šola že od leta 2002 in je skozi celotno obdobje poskušala slediti načelom in ciljem tega programa, programa kot načina življenja. Znotraj izobraževalne in ozaveščevalne vloge, kot tudi skrbi za čim večje ohranjanje naravnega okolja in surovin, smo izvedli veliko različnih zbiralnih akcij, katerih glavni cilj ni le zbiranje samo, ampak seznanitev učencev in učenk, staršev in širše okolice, da lahko vsak prispeva k ohranjanju ožjega okolja in širše. Veliko izdelkov, ki so v nekem obdobju samo odpadki, lahko z recikliranjem ponovno naredimo uporabne, tako da jih predelamo v nove izdelke. Zaradi tega potekajo na šoli naslednje zbiralne akcije:

Zbiranje izrabljenih kartuš, tonerjev ter trakov, ki jo izvajamo skupaj z Društvom za pomoč trpečim RDEČI NOSKI. Zaščita okolja in veselje do življenja za bolne in trpeče ljudi se v tem projektu združujeta, saj vsaka reciklirana kartuša pomeni donacijo za Društvo za pomoč trpečim in bolnim RDEČI NOSKI. S to donacijo pomagamo društvu pridobiti finančna sredstva, ki jih potrebujejo za izvajanje obiskov v bolnišnicah. Zabojniki se nahajajo v vrtcu ter na hodniku šole, akcija pa poteka celo šolsko leto.

Ločeno zbiranje odpadkov v šoli, vsaka razredna skupnost ima v svojem razredu EKO ŠKATLO za odpadni papir, ločeno zbiramo biološke odpadke ter embalažo.

Zbiranje odpadnih baterij, ki jih zbiramo v posebnih škatlah na hodniku v eko kotičku ter v računalniški učilnici, z recikliranjem baterij pomagamo ohranjati naravne vire.

Zbiralna akcija papirja, ki jo izvedemo dvakrat letno. V akcijah pridno sodelujejo učenci, vsi zaposleni, zelo aktivno pa se vanje vključujejo tudi starši. Z zbiranjem odpadnega papirja prispevamo k uresničevanju okoljskih ciljev in zmanjševanju negativnih posegov v gozdno bogastvo Zemlje. Zbrana finančna sredstva namenimo učencem 6. razreda za izvedbo zimske šole v naravi.

Zbiranje zamaškov, zamaški so narejeni iz posebne plastike, ki jo je možno reciklirati. Akcija poteka skozi celo leto, na šolskem hodniku imamo pripravljene zaboje, kamor zelo pridno prinašate zamaške. Zbrane zamaške namenimo različnim osebam, za katere se pojavi potreba. V oktobru smo se priključili obširni akciji **zbiranja električnih aparatov, baterij, sijalk**, pod vodstvom Gorenje – Surovine, d. o. o., katera je bila zelo odmevna, saj je bila medijsko zelo podprta. Vsi, ki smo se vključili, smo zbrali velike količine odpadnih predmetov, tudi na naši šoli je bil odziv učencev in staršev velik. Učenci so pridno prinašali manjše električne aparate, baterije v šolo, večje gospodinjske aparate pa je veliko staršev zapeljalo kar na odlagališče Surovine. Tudi s to akcijo se je pokazala ozaveščenost in odgovorno ravnanje do okolja. Pri vseh zbiralnih akcijah se učenci, zaposleni, starši in širše lokalno okolje uspešno vključujejo, kar je posledica vedno večje osveščenosti ljudi in zavedanje, da vsak lahko vsaj malo prispeva k varovanju in ohranjanju našega prostora na planetu Zemlja.

Zdenka Rakuša

SPOZNAJAMO POKLICE TEHNIŠKI DAN

Po šolanju si pridobimo različne poklice. V otroštvu deklice sanjajo, da bodo postale frizerke, učiteljice, odvetnice, igralke; fantje želijo postati policisti, piloti, gradbeniki, ... Da bi učencem čim bolj približali poklice, smo v januarju izvedli tehniški dan, na katerem smo spoznavali najrazličnejše poklice – praktično in teoretično, spoznavali poklice staršev, opredelili svoj poklicni interes ter razvijali interes za lastno karierno pot, spoznali smo pomen znanja in vseživljenjskega izobraževanja za družbo in posameznika. Informirali smo se o nadaljnjem izobraževanju, poklicih in možnostih zaposlovanja. Po razredih smo se posvetili različnim temam, mlajši so se igrali in skozi igro spoznavali poklice, opisali svoje želje, izvedli anketo o poklicih svojih staršev, intervjuvali zaposlene in druge o delu, ki ga opravljajo. Učencem predmetne stopnje so se v obliki okrogle mize predstavile različne srednje šole, kjer so pridobili določene informacije o poklicih, šolanju, možnostih zaposlitve. Izbirali so lahko med gradbeno šolo, elektro, biotehniško, gimnazijo, farmacijo, medicino, zdravstveno nego, računalništvom, kriminologijo, kmetijstvom, predšolsko vzgojo in mizarstvom.

Tina Turin Puklavec in Klavdija Petrovič

IZBRALA SEM...

V januarju smo imeli v naši šoli predstavitev poklicev. Izbrala sem poklic za medicino in predšolsko vzgojo. Veliko sem se naučila o poklicu in kako lahko zares postaneš vzgojitelj ali zdravnik. Pri predšolski vzgoji sem pridobila veliko informacij, saj nisem vedela, da lahko postaneš vzgojitelj le z dokončano univerzo. Poslušanje mi je bilo zelo zanimivo. Izbrala pa sem si tudi medicino. Pri tej predstavitvi mi je bilo najbolj zanimivo, ko smo si poslušali utrip srca. Študentka, ki nam je predstavljala poklic, nam je povedala, kaj opravlja kot študentka v bolnišnici, kako dolgo se šolaš in podobno. Predstavila nam je tudi veliko testov, s katerimi lahko ugotovimo določene podatke o našem zdravju in naši rasti. Predstavitve so prehitro minile, saj sem želela izvedeti čim več zanimivega.

Monika Kosi

ZANIMANJE ZA POKLIC NOVINARKE

Zanima me poklic novinarke, zato sem kot izbirni predmet izbrala šolsko novinarstvo. Obiskujemo ga dekleta 7. in 8. razreda. Pri pouku sez učiteljico Brigito veliko pogovarjamo. Prebiramo časopisni in revijalni tisk, sledimo radijskemu in televizijskemu programu ter si oblikujejo kritičen odnos do medijev. Tvorimo različna besedila, ustvarjamo šolski časopis. Sodelujemo pri radijskih oddajah. Raziskujemo jezik, posvetili se bomo narečju in govoricim mladih. Spoznavali bomo slovstveno folkloro, gradivo bomo pridobivali na terenu in oblikovali zapise. Pri delu si pomagamo s priročniki, leksikoni, slovarji, spletom in seveda kot sem povedala, veliko nam pomeni pogovor z ljudmi. Pri uri nas je obiskala novinarka Katjuša z Radija Prlek. Predstavila nam je svojo delo, nam povedala, kaj počne kot novinarka v službi. Predstavila nam je pasti in prednosti poklica ter nas seznani s šolanjem. Kot prednost se mi zdi, da lahko delaš na terenu, da lahko čas razporejaš sam, ko je to mogoče, da se lahko udeležiš različnih dogodkov. Seveda pa so tudi pasti. Biti moraš zelo previden do sogovornika, da ga ne žališ, da preveč ne posegaš v njegovo zasebnost in podobno.

Z nasveti nas je vodila, kako zapisati dober članek, kaj mora vse zajemati, čemu se moramo izogibati, skratka, v mislih moramo vedno imeti bralce, tiste, komur je članek, vest, poročilo namenjeno. Pri urah sodelujemo, si med seboj pomagamo. Ura nam zelo hitro mine, ker je zanimivo, ustvarjalno in polno novih idej.

Tjaša Fajfar

MOGOČE BOM POSTALA ZDRAVNICA

Obiskali so nas štirje študentje, ki se učijo za zdravnika. V učilnici so pripravili pravo bolnišnico. Ko smo vstopili, smo vljudno pozdravili. Zagledali smo bele oblečene študente. V čakalnici smo počakali na vrsto. Jaz sem čakala s svojim medvedkom Tinetom. Ker ga je močno bolela tačka, sem šla k zdravniku. Zdravnik mu je dal injekcijo, da ga tačka več ne bi bolela. Ko je injekcija prišla, mu je zdravnik tačko povil s povojem. Povedala sem mu tudi, da ga boli glava in da mislim, da ima gripo. Šla sem k drugemu zdravniku. Na rentgenu mu je pogledal, če ima v redu tačko. Tačka je bila v redu, bil pa je cepljen proti gripi. Dobil je še žličko sirupa. Po obisku pri zdravniku je šel moj medvedek Tine počivat, da bi hitreje ozdravel. Bolnišnica Medimedo je bila dobra izkušnja.

Marina Lubej

SE SPRAŠUJETE OD KOD IME PALMA?

Fran Ksaver Meško je naš rojak in ima častno mesto med slovenskimi besednimi umetniki. S svojo življenjsko potjo, s svojo ljubeznijo do vsega dobrega in resničnega ter lepega, s svojim ponižnim in zvestim služenjem, s svojimi deli, s svojo lepo slovensko besedo bo ta mož utrjeval korenine našega narodnega drevesa in njegovo vsestransko rast tudi v prihodnosti. Ljubil je našo deželo, čudovito kakor iz lepih sanj, ljubil vitke topole – »PALME« jim pravi **ljudstvo** ...

ZANIMIVOSTI, ZANIMIVOSTI, ZANIMIVOSTI... ZADNJI ŠOLSKI DAN MALO DRUGAČEN...

Vsi nestrpno pričakujemo zadnji šolski dan, kajti pred nami so dolge počitnice, poletje, morje, druženje s prijatelji, planine, sprehodi v naravo.

Zadnji šolski dan smo imeli dan dejavnosti **Gremo mi na...**

V kulturni dvorani smo imeli proslavo, kjer smo si ogledali utrinke dela skozi šolsko leto, ravnateljica je podelila vidnejša priznanja. Skozi šolsko leto smo se na naši šoli vključevali v zanimive projekte in nemalokrat osvojili visoke uspehe. Dokazali smo, da naša inovativnost, delavnost, volja in domišljija ne poznajo meja.

Obeležili pa smo tudi dan državnosti, kajti 25. junija 1991 je slovenska skupščina v Ljubljani sprejela temeljni državni akt o razglasitvi samostojne in neodvisne države Slovenije. Ob strani dvorane so bili zbrani spomini v fotografiji o vojni za Slovenijo.

S tem pa še nismo zaključili dneva. V šoli nas je čakalo prijetno presenečenje. Obiskali smo »kino«, kjer smo si ogledali predstavitev powerpoint prezentacij dela in življenja v šoli ter v obšolskih dejavnostih. Pred šolo smo se v »slasčičarni« poslad-

kali s sladoledom. V »menjalnici« smo lahko zamenjali svoje igrače ali knjigo. Največje presenečenje pa smo doživeli v »igralnici«, kjer smo imeli na voljo napihljiva igrala. Zabave, smeha, igre ni manjkalo. Zabavali smo se vsi, od najmlajših do devetošolcev. Po prejemu spričeval, priznanj, po slovesu od prijateljev in zaposlenih v šoli smo se odpravili naproti brezskrbnim, s soncem prežganim in z rahlim vetričem odpihnjenim dnevom.

Brigita Fridl in Saša Veler

ČASOPIS VRTCA IN ŠOLE

Uredniški odbor: Brigita Fridl, Mojca Gula,
Lara Lesjak, Klara Cimerman, Katja Dogša, Tjaša Fajfar
Fotografije: Arhiv šole
Organizacijski vodja: ravnateljica Nada Pignar
Tiskanje šolskega časopisa: Založba Rokus Klett
Naklada: 250 izvodov

